

TERAZNIEJSZA PRAWDA

i

Zwiastun Chrystusowej Epifanii

Wychodzi co dwa miesiące. Wydawca Paul S. L. Johnson, 1327 Snyder Avenue, Philadelphia, Pa., U. S. A.
 Prenumerata roczna wynosi \$1.00 (5 Złoty) Rocznie.

TRĄD - FIGURA I POZAFIGURA

3Moj. 13; 14. (Z ang. P '36, 85 - 94, 101 - 109)

(Dokończenie)

OSTROŻNOŚĆ MA BYĆ UŻYTA W SĄDZENIU

(22) W. 31 pokazuje, że jeżeli podejrzany w figurze, lub w pozafigurze, nie rozwinął tych dwóch potępiających objawów, to on nie ma być osądzony jako nieczysty, ale ma być zamknięty, ograniczony, podczas przechodzenia dostatecznego badania. Jeżeli czarne włosy były w tej zmazie, to było dowodem, że dana osoba nie miała trądu. Lecz jeżeli nie było żadnych w niej, i nie była głębsza niż skóra, to ta osoba miała być podejrzaną o trąd. Brak czarnych włosów figurowałby, że pogląd utrzymywany przez pozafiguralnego podejrzanego nie był częścią Prawdy dotąd rozwiniętej, lub na czasie. Zmaza, będąc tak głęboką, jak skóra, ma to samo znaczenie pozafiguralne, jakieśmy już widzieli w tych drugich formach trądu, jak również zamknięcie na siedem dni ma takie same znaczenie pozafiguralne, jakieśmy już wskazali. Obejrzenie dnia siódmego (w. 32) miało to samo znaczenie pozafiguralne, co było wykazane poprzednio. Tak samo te inne szczegóły w. 32. Ogolenie wszystkiego oprócz zmayı (w. 33) zdaje się figurować myśl, że pozafiguralny kapłan ma odjąć z tego "nowego poglądu" każdy zarys znanej Prawdy tak, żeby ten nowy pogląd mógł być sam szczegółowo zbadany, tak, żeby sam z siebie objawił swój akuratywny charakter i był ostrożnie zbadany z tego poglądu podczas drugich pozafiguralnych siedmiu dni. Jeżeli wobec dostatecznego badania (siódmego dnia - w. 34), nie znajdzie się nic błędnego w tym poglądzie (nie rozszerzyła) i jeżeli on nie jest upornie trzymany (nie jest głębszą niż skóra), kapłan ma osądzić podejrzanego jako niezczystego nieczystością Wielkiego Grona. To pokazuje, że nieważne pomyłki popełnione, nie mają być uważane, jako dowód nieczystości Wielkiego Grona w kimś, np., często brat, lub siostra zrobi pomyłkę w badaniu, lecz daje odpowiedź, która nie jest przeciwna żadnej zmianie Prawdzie; wszakże oni przeto nie mają być uważani jako nieczyści. Jeżeli pomyłka jest bardzo mała, mało znacząca, po dostatecznej analizie, to ona nie powinna być trzymana przeciwko temu bratu. Także sprawa przedstawiona, jako możliwość, powinna być uważana z tego samego zapatrywania. Nie jeden kapłan robi pomyłki odnośnie zarządzeń i nauk - tak, wszyscy z nich oprócz tych, co mówili z natchnienia. Ów błąd jednak dowodzi słabość w podejrzanym, przeciwko

której on ma się mieć na baczności i której powinien się pozbyć, co jest figurowane przez upranie szat podejrzanego - w. 34.

(23) W w. 35 sprawa jest przedstawiona z tego punktu, gdy ktoś aktualnie stanie się trędowatym, co reprezentuje wypadek badany, który objawia nieczystość Wielkiego Grona po oczyszczeniu; ponieważ tak jak w figurze, tak też w pozafigurze, pomyłka, niezawierająca żadnych błędnych wniosków, później rozwija się w taki sposób, że daje z siebie wyciągnąć takie wnioski i nie tylko tak, lecz także staje się uporczywym rewolucjonizmem (poczęła szerzyć bardzo). W takim razie podejrzanego ma znowu być badany, (w. 36.) Gdy rozmyślność jest obecna, zobrazowana przez zmayı, szerzącą się po skórze, bez upatrywania za innymi formami błędu, (włosa żółtego) kapłan ma ogłosić podejrzanego zarażonym nieczystością Wielkiego Grona. W. 37 figuruje fakt, iż gdy pomyłka, lub nowy pogląd jest powtórzony, a nie zawiera w sobie żadnych myśli, dających z siebie wyciągnąć błędne wnioski i nie jest trzymany wbrew lecz zgodnie z Prawdą (włos czarny wyrósłby na niej), i jest trzymany bez uporczywości i bez napastniczości, podejrzanego ma być uważany za wyleczonego i ma być ogłoszony za czystego przez kapłana. W. 38 i 39 ostrzega przeciwko ogłoszeniu piegowatej osoby za trędowatą; gdyż przecież piegi nie są trądem, chociażby i były tak liczne, jak przeszło 7000, policzonych na twarzy pewnego chłopca w Stanach Zjednoczonych zeszłego roku. Dowiedziano się, że piegi powstają, gdy skóra absorbuje więcej światła niż może zużyć. To nasuwa

pozafigurę taką, na jaką wszyscy możemy się zgodzić, że nie jest znakiem nieczystości Wielkiego Grona. Wiemy, że światło jest użyte do przedstawiania Prawdy. (Przyp. 4: 18.) Niektórym z naszych braci, tak nam wszystkim, zapewne, kiedyś ofiarowano więcej Prawdy niż byliśmy w stanie sobie przyswoić. To było za mocnym pokarmem dla nas wtedy; np., chronologia była za mocnym pokarmem dla niektórych braci; także były inne rzeczy. Lecz kto, mając trzeźwy umysł, pomyślałby o przypisaniu tego Wielkiemu Gronu. Takim prawem każdy członek Maluczkiego Stada dostałby się do Wielkiego Grona. W. 40 i 41 zawiera inną przestrożę, przeciwko uważaniu łysiny za trąd, którą ktoś może mieć, rozumie

UMIĘJĘTNI I UTWIERDZENI W TERAŻNIEJSZEJ PRAWDZIE. — 2 PIOTRA 1:12. DWUMIESIĘCZNIK

Tom XVII Maj, 1938 No. 3

A. D. 1938 — A. M. 6069

<i>Trąd</i> — Figura : Pozafigura	34
Zarażenie władz urzędowych	37
Bezbożna Ambicja pow. jadowitość	39
Brak skruchy wychodzi na zługę	40
Trąd w domu — sekciarstwo	41
Jezus egzaminującym Kapłanem	42
Bereañskie pytania do powyższego	44
Paragrafy opuszczone z cudown. dni	46
Odpowiedzi na pytania	47
Dla ogólnej wiadomości	48

"OCZEKUJĄC ONEJ BŁOGOSŁAWIONEJ NADZIEI I EPIFANII CHWAŁY WIELKIEGO BOGA I ZBAWICIELA NASZEGO PANA JEZUSA CHRYSZTUSA".—Tytus 2:13

się, a nie mieć trądu. Łysina reprezentowałaby nieobecność (brak) wiele Prawdy. Łysina głowy przy czole ("przelysienie"), które przedstawia umysł, lub jego zawartość, reprezentowałaby brak jakiegoś elementu, lub elementów Prawdy. Lecz w żadnym z tych wypadków dana osoba nie ma być przekazana do Wielkiego Grona; ponieważ nie zależy to na tym ile ktoś posiada Prawdy, lecz na jego usposobieniu serca, jakie on ma w Prawdzie. Jeżeli ilość Prawdy, jaką ktoś posiada, miałaby decydować czyjeś miejsce w Maluczkiem Stadku, to nie byłoby żadnych członków Maluczkiego Stadka w okresie pomiędzy Żniwami. Fakt, że większość Maluczkiego Stadka nie posiada Prawdy Epifanicznej, której jest wielka masa, wcale nie dowodzi, że ona jest w Wielkim Gronie.

(24) W. 42 - 44 wskazują, pod jakimi warunkami łysina jest znakiem trądu: gdyby blizna biała (zoczerwieniała) w. 42 była na jego łysej głowie, lub czole. Taka blizna figurowałaby fakt, że w braku Prawdy, jaki ktoś by miał, powstałby błąd. Przeto, przez nią, uporczywe trzymanie się błędu jest symbolizowane. Ale każda blizna na głowie, lub czole nie byłaby trądem. Ażeby rozeznac aktualny stan figuralny, kapłan musiał być zawołany, aby obejrzeć go. (w. 43.) On musiał rozstrzygnąć to w taki sam sposób, jak inne wypadki trądu były rozstrzygnięte (na kształt trądu na skórze ciała), tj., według głębokości w skórze, z dodatnim znakiem blizny białej zaczerwienionej, która to barwa zdradzała ową zarazę jako możliwie trąd. Fakt, iż to była łysina, wyklucza obecność pożółkłych włosów, które nie potrzebowały być obecne, wobec tego zaraza, będąca na łysej głowie (trąd wyrósł z łysiny jego w. 42) nasuwa na myśl dotyczący błąd w pozafigurze. Gdyby to był prawdziwy trąd, to włosy zawsze pożółkłyby, jeżeliby były obecne. Dlatego gdyby to był prawdziwy trąd (w. 44), to kapłan musiałby ogłosić go trędowatym, co figuruje fakt, że pozafiguralny kapłan musiałby ogłosić uporczywych błądzicieli w nauce i zarządzeniu, jako zarażonych nieczystością Wielkiego Grona. Gdyby to była zwyczajna rana, niepodobna do trądu, to kapłan ogłosiłby podejrzanego czystym, co figuruje fakt, że jeżeli pozafiguralny kapłan przy badaniu podejrzanego znajdzie, iż on nie jest uporczywym w błędzie, to on ma ogłosić go, jako nie zarażonego nieczystością Wielkiego Grona.

(25) W w. 45 i 46 są dane pewne ogólne wskazówki, które stosują się do wszystkich gatunków trądu. Osoba, osądzona w figurze za trędowatą przez badającego kapłana, miała najpierw rozdrzeć szaty swoje. (w. 45.) Widzieliśmy już, że szaty reprezentują cnoty, lub urzędowe władze, albo obydwójce. Rozdarcie swych szat jest dokonaniem im gwałtu. Przeto rozdrzeć swoje szaty reprezentuje uczynić gwałtu swoim cnotom, lub swoim oficjalnym władzom, albo obydwom, tj., bardzo zmazać swoją wiarę, nadzieję, samokontrolę, cierpliwość, pobożność, braterską miłość, miłość, itd., przez niewłaściwe myśli, zamiary, słowa i czyny; i ta osoba bardzo skazi swoją oficjalną wiedzę i oficjalne obowiązki i przywileje, które miała w służbie Pańskiej. To jest zwykle dokonane przez wzrastające przywłaszczanie sobie władzy i panowanie nad braćmi, pracowanie przeciwko współpracownikom i przez coraz to większe gwałcenie Prawdy i zwodzenie drugich. Pamiętamy, że przy rozłączeniu się Eliasza od Elizeusza, ten ostatni rozdarł swoje szaty z góry aż do dołu i, że pozafigura tego wypełniła się w okropnych złach, popełnionych przez wodzów Towarzystwa i ich popierających stronników i w ich pogwałceniu swoich urzędowych władz, jako utracjuszy koron i w ich chwytaniu za władzami kapłańskimi, które wszystkie z nich były wielce nadużyte. Podobieństwo czynności trędowatego do czynności Eli-

zeusza jest jeszcze jednym dowodem, że zarażony trądem, jak to mamy podane w 3Moj. 13 i 14, reprezentuje tych zarażonych nieczystością Wielkiego Grona, jak żeśmy to zauważyli w sprawie Elizeusza (T. P. Nr. 79). Druga rzecz, którą osądzony za trędowatego przez kapłana musiał uczynić, była: odkryć swoją głowę i zostawić ją odkrytą. Pamiętamy, że chociaż kapłan mógł chodzić z głową odkrytą, ażeby reprezentować, że, jako kapłan, on nie jest podległy drugiemu kapłanowi, to jednak podkapłani musieli mieć swoje głowy nakryte czapkami, na znak ich podlegania arcykapłanowi. Jako pozafigura tego, nasz Arcykapłan Jezus, służy z symbolicznie odkrytą głową, tj. On działa, jako Kapłan, nie będąc podwładny innemu kapłanowi; ponieważ On jest Głową nad wszystkimi kościołami, który jest ciałem Jego. (Efez. 1: 22). Jego podkapłani natomiast nie funkcjonują z symbolicznie odkrytą głową, bez podlegania innemu kapłanowi; ponieważ, jako podkapłani, oni są podwładni Arcykapłanowi, jako swej Głowie. Figuralny kapłan, odkrywając swoją głowę, znaczyłoby, iż on odrzuca podwładność figuralnemu arcykapłanowi. Przeto trędowaci w odkryciu swej głowy figurują objawionych utracjuszy koron, odrzucających Jezusa, jako głowy przewodniczącej, biorących z powrotem swą własną głowę - oni przestają być pościanymi za Słowo Boże i świadectwo Jezusowe. Jezus nie jest więcej ich Głową; ponieważ on jest Głową tylko członków Swego ciała, którymi członkowie Wielkiego Grona więcej nie są, a którymi Młodocieni Św. nigdy nie byli.

(26) Co jest obrazowane przez zakrycie sobie ust (górną wargę w ang. Biblii) - w. 45? W symbolach biblijnych usta reprezentują urząd mówczego narzędzia, np. ustami Bożymi jest Biblia. (Iz. 1: 20: 40: 5, 45: 23). Wargi w symbolach biblijnych reprezentują Prawdę. (Ps. 63: 6; Sof. 3: 9). Są szczególnie dwie wielkie symboliczne wargi: Pieśń Mojżeszowa, poselstwo Starego Testamentu, i Pieśń Barankowa, poselstwo Nowego Testamentu. Przeto te dwie części Biblii są wargami Bożymi, górna będąc Nowym Testamentem, a dolna Starym Testamentem. Tym sposobem wargi ludu Bożego, jako Jego usta, są Nowym Testamentem i Starym Testamentem. Gdyby ktoś przykrył swoją górną wargę, to mówiłby bardzo niewyraźnie, co można wypróbować przez zakrycie jej, a potem mówienie. Więc, jeżeli lud Boży symbolicznie przykryje swoją górną wargę, to będzie mówił o rzeczach Nowego Testamentu, tj. o Prawdzie szczególnie odnoszącej się do wysokiego powołania - niewyraźnie, błędnie. A jak się przykryje górną wargę, to dolna nie funkcjonuje, tak też symbolicznie przykryta górna warga spowoduje dolną - nauki Starego Testamentu, tyżące się upadku, dozwoleń złego i restytucji - że będzie mówić to niewyraźnie. Co reprezentuje wołanie, Nieczysty, nieczysty? Zwykle mowa figuralna wypełnia się pozafiguralnie w pantominie, (tj. czynami) nie mową, jak to już często było wykazane w tych kolumnach. Przeto musimy szukać za tym wołaniem, Nieczysty, nieczysty, jako wypełniające się w uczynkach. To staje się w następujący sposób: Gdy Wielkie Grono jest w nieczystym stanie, to ono nie tylko kazi swoje czyny i charakter, lecz także mniej więcej swoje nauki - ono naucza błędy. Jego niewłaściwe życie i nauczanie błędne jest jego wołaniem, Nieczysty, nieczysty, tj., w oczach Bożych i Kościoła Jego czyny i nauki przez jego własną naturę wołają, "Ja jestem nieczysty; ja jestem nieczysty." Rozumie się nieczyste Wielkie Grono nie mówi, że ono jest nieczyste tytu słowami. Lecz uczynki mówią głośniejsz, niż słowa i nauki i uczynki członków W. Grona ogłaszają ich, że są nieczysti.

(27) Pierwszą rzeczą, którą w 46 nadmieniam o trędowatym jest, że póki zaraza jest na nim, nieczystym będzie. Pamiętając, że zaraza była opuchliną, wrzodem, spazeliną, lub zmazą, wiemy jak długo figuralny trąd byłby w trędowatym. Pozafiguralnie, dopóki ciągle trwanie w grzechu towarzyszy ciągłemu trwaniu w błędzie, dopóki tam jest uporczywe samolubstwo połączone z trwaniem w błędzie, dopóki tam jest nieustanna światowość połączona z uporczywym trwaniem w błędzie, dopóki tam jest uporczywe trwanie w błędzie, chociażby i ktoś nie wydawał się być uporczywym w grzechu, lub w samolubstwie, albo w światowości, Wielkie Grono jest skażone, i dopóki ono będzie w tym stanie, będzie nadal kłaść siebie, Prawdę i wszystkich, którzy wystawią się na jego wpływ. Niema oczyszczenia dla niego, dopóki ono tak postępuje. Przeto dopóki członkowie Wielkiego Grona nie opamiętają się i nie naprawią się, oni mają być uważani za nieczystych (bo nieczystym jest w. 46). Drugą rzeczą, o której mówi w. 46 jest, że on, tj. trędowaty, sam będzie mieszkał. Co to znaczy w pozafigurze? Kapłańska społeczność ma być zerwana z nim! Kapłani nie mają badać z takim, tj., używać światła ze świecznika razem z nimi; ponieważ oni są odcięci od tegoż. Kapłani nie mają starać się uprawiać zalet ducha w społeczności z nimi, w których to zaletach (karmiąc się przy pozafiguralnym Stole chlebów Pokładnych) oni są wzmacniani dla swej podróży do Boskiej natury; ponieważ ci bracia z Wielkiego Grona byli odcięci od tego Stołu przez Pana. Kapłani nie mają ofiarowywać z nimi przy pozafiguralnym Złotym Ołtarzu, służyć sprawie Pańskiej ofiarniczo z nimi; ponieważ oni byli odcięci od ofiar składanych przy Ołtarzu. Kapłańska społeczność składa się z ich przywilejów przy pozafiguralnym Złotym Świeczniku, Stole i Ołtarzu. Tu jest ich społeczność (Ps. 133: 1, 2), tu jest miejsce zamieszkania (Ps. 91: 1). Oni mają pozostawić Wielkie Grono w spokoju, "same", o ile się tyczy tych przywilejów. To jest dla dobra wszystkich.

(28) Ostatnią rzeczą, o której w. 46 mówi o trędowatym jest, że jego mieszkanie będzie za obozem. Więc za czasów, kiedy Izrael był na puszczy, to trędowaty nie mógł mieszkać w obozie z innymi Izraelitami. Później, gdy Izrael w ziemi Chananejkiej mieszkał w miastach, to trędowaci byli trzymani poza miastami, w kraju, w nie zaludnionych miejscach, na puszczy tutaj, znów aluzja do kozła Azazela pokazuje, że trędowaty reprezentuje Wielkie Grono. Tym sposobem oni byli odłączeni od społeczności i miejsca zamieszkania Ludu Bożego, dopóki pozostawali trędowatymi. Oni mogliby, rozumie się, mieć społeczność z współ-trędowatymi, lecz nie z czystymi Izraelitami, którzy byli ostrzegani o ich obecności przez przytłumione wołanie, Nieczysty. Pozafiguralnie symboliczni trędowaci mają być wyłączeni ze społeczności Maluczkiego Stadka i dobrych Młodocianych Św., którzy mają mieć się na baczności przed ich obecnością i ich przytłumionymi naukami - błędami. Oni mają iść na pozafiguralną puszczy, tam cierpieć szturchańce w doświadczeniach z rąk Azazela, dopóki ich cielesny umysł nie będzie zniszczony. Nie powinno się ich zachęcać, aby przychodzili wśród członków Maluczkiego Stadka, lub Młodocianych Św., raczej mają być zniechęceni od tego, aż się oczyszczą z ich zmaż w nauce i praktyce. Oni mogą, rozumie się, łączyć się z takimi, jakimi oni sami są, przebywając razem i mażąc jeden drugiego co raz to więcej; lecz oni nie mają przebywać (nie dać im się czuć jak w domu) wśród kapłanów i dobrych Młodocianych Św. dopóki się nie opamiętają i nie naprawią swoich dróg - aż upiorą szaty swoje w krwi Barankowej, a odzienie swoje we wodzie Słowa

Bożego. Dziękujemy Bogu za to, że oni kiedyś to uczynią. Miejmy nadzieję, że tak będzie i módlmy się o to; a gdy to przyjdzie, to damy im miłe przyjęcie, pocieszymy ich Słowem Bożym i pouczymy ich, jak mają służyć Panu w duchu i Prawdzie, czego oni też nauczą się czynić. Dzięki Bogu za ten widok, który w swoim czasie będzie urzeczywistniony.

(29) Nasze poprzednie badanie 3Moj. 13; 14 było o czterech formach figuralnego i pozafiguralnego trądu dotyczących się osoby; lecz są dwie formy tegoż, dotyczące się rzeczy, jako odrębne od tych form trądu, które ukazywały się na osobach. Był to trąd na szacie (3 Moj. 13: 47 - 59) i trąd w domu (3 Moj. 14: 33 - 53). W obecnej części chcemy badać te nieosobowe formy trądu; ponieważ bez zrozumienia ich nie osiągniemy całkowitego poglądu na nieczystość Wielkiego Grona. Weźmiemy je według porządku ukazania się ich w 3Moj. 13 i 14. W obecnej części pominiemy badanie 3Moj. 14: 1 - 32, 49 - 53, pozostawiając badanie tych wierszy na później. Czynimy to w celu osiągnięcia całego poglądu na pozafiguralny trąd, zanim zastanowimy się nad oczyszczeniem z niego. Napewno opis o oczyszczeniu trędowatego jest podany pomiędzy ostatnimi dwiema formami tegoż, ponieważ pierwsze pięć form tegoż w pozafigurze tyczy się osób, które jako takie, muszą poddać się oczyszczeniu, natomiast szosta forma trądu pozafiguralnie odnosi się do grup, oczyszczenie, których jest określone po określeniu ich z nieczystości. Przeto zaczniemy nasze badanie w obecnej części naszego artykułu od trądu na szacie, jak to jest podane w 3Moj. 13: 47 - 59.

(30) W symbolach biblijnych, jak to już często wykazaliśmy na tych stronicach, szaty przedstawiają: (1) przymioty Ducha św. (zalety) (Kol. 3: 10 - 14; Iz. 61: 3; 1Piotra 3: 4; 5: 5; Judy 23; Obj. 3: 4; 16: 15); (2) przeciwne im niecnoty (wady) (Ps. 69: 11; 73: 6; 132: 18; Kol. 3: 8, 9); i (3) oficjalne władze (2 Moj. 28: 2 - 39; 2Król. 2: 8, 14, Iz. 22: 21; Obj. 12: 1). W 3Moj. 13: 47 - 59 one widocznie nie mają pierwszego i drugiego znaczenia; ponieważ 3Moj. 13: 1 - 44 odnosi się do obydwóch form zalet i wad. Zgodnie z tym rozumiemy, iż szaty 3Moj. 13: 47-59 reprezentują oficjalne władze, a trędowata szata reprezentowałaby oficjalne władze skażone nieczystością Wielkiego Grona. Ta szczególna forma nieczystości Wielkiego Grona istnieje w wodzach chwytających za władzę i panujących nad dziedzictwem Bożym. Iż taka forma nieczystości Wielkiego Grona istnieje, możemy widzieć z kilku literalnych ustępów. Możliwie dobitnym przykładem tej formy nieczystości Wielkiego Grona jest Diotrefes. (3 Jana 9, 10). Jego bezbożne ubieganie się za władzą i panowanie objawia się w jego lubieniu pierwszeństwa i w jego odrzuceniu Jana i innych jako posłańców Pańskich, zabraniając drugim przyjmować ich i wyrzucając ze Zboru tych, którzyby ich przyjąć chcieli. Te uczynki także pokazują panowanie nad dziedzictwem Bożym. Janowe mówienie, że gdy on przyjdzie, to przypomni mu uczynki jego i złe słowa jego, znaczy, że obejdzie się z nim jako z utracuszem korony. 1Piotra 5: 3, 4 ostrzega przeciwko panowaniu nad dziedzictwem Bożym, jako przeciwko wadzie, która jest zagrodą do otrzymania niezwiędłej korony chwały, czyli jest to wada powodująca utratę korony. Ostrzegania naszego Pana w Objawieniu przeciwko Nikolaitom (Obj. 2: 6, 15), jako zwycięzcom, panującym nad ludem Bożym, znaczy, że tacy nie są świętobliwymi zwycięzcami, lecz są szatańskimi zwycięzcami świętych i innych. To co Paweł mówi (1 Kor. 9: 27) o nauczycielach, którzy nie trzymają ciała swego w kontroli i nie podbijają je w niewolę co włączałoby ich niezwyknięcie, nad ubieganiem się o władzę i nad panowaniem nad dziedzictwem

ctwem Bożym, tj., że oni byliby odrzuceni od wysokiego powołania, co znaczy, że te zła są nieczystością Wielkiego Grona. (Zob. Bereański Komentarz). Z tego widzimy, że ci mają symboliczny trąd w swoich symbolicznych szatach, urzędowych władzach. Więc literalne ustępy uczą tej myśli, którą przytoczyliśmy, jako zobrazowaną przez trąd w szacie. Nasz pogląd przeto nie jest ludzką wyobraźnią.

(31) Możemy zauważyć, że we w. 47 i 48 jest mowa o trojakich szatach: szaty z lnu, wełny i skóry. Widzimy także, iż te równają się trzem w czworakich opon w przybytku. Na pierwsze spojrzenie ktoś może być przeciwny temu, żeby szaty wełniane miały równać się materii w jednych oponach przybytku, gdyż jedna z tych była zrobiona z koziej sierści, która to opona reprezentuje nas jako usprawiedliwionych, a jedna ta część złożona we dwoje, na przedzie przybytku, nasze usprawiedliwienie; lecz gdy zastanowimy się głębiej, to ta przeciwność znika, ponieważ wełna jest także użyta, aby przedstawić nasze usprawiedliwienie. (Iz. 1: 18). Oprócz tego Bóg wyraźnie mówi w hebrajskim, że **baranek** wielkanocny mógł być wzięty z owiec, lub kóz. (2 Moj. 12: 3 - 5.) W angielskim i polskim języku ograniczamy słowo **baranek** do młodej owcy; lecz w hebrajskim słowo **seh**, tu przetłumaczone **baranka**, jak w 5 pokazuje, może się odnosić do młodej owieczki, lub kozłątka; natomiast w angielskim mówimy na to ostatnie zwierzę **kid**, a po polsku kozę. Przeto opona, która była pomiędzy lnianą oponą przybytku, a oponą ze skór baranich, na czerwono farbowanych, mogła być uprzedzona z wełny. Zatem myślimy, że ten trojaki materiał w naszym tekście równa się znaczeniom materiału w oponach przybytku. Widocznie to nie odnosi się do opony ze skór baranich na czerwono farbowanych, ponieważ ona reprezentuje, nie nasze usprawiedliwienie, lecz okup Chrystusa, który pozostaje na wieki nieskażony, a więc nie jest użyty w symbolach 3Moj. 13: 47, 48. Przeto rozumiemy, że szata lniana ma łączność z wodzami jako nowymi stworzeniami pod pewnymi względami a szata skórzana ma łączność z wodzami odnośnie świata pod pewnymi względami. Te względy są połączone z ich urzędowymi władzami. Lniane szaty figurują ich urzędowe władze, używane ku nowym stworzeniom; wełniane szaty figurują ich urzędowe władze, zastosowane ku usprawiedliwionym; a szaty skórzane figurują ich urzędowe władze użyte ku światu. Osnowa (w. 48) zdaje się odnosić do urzędowych władz dotyczących nauczania, a wątek do urzędowych władz dotyczących się zarządzeń.

(32) Zaraza trądu w szacie reprezentuje nieczystość Wielkiego Grona w użyciu urzędowych władz. Te urzędowe władze odnoszą się do władz miejscowych starszych i diakonów i starszych powszechnych. Trąd w szacie reprezentuje nieczystość Wielkiego Grona w tych dwóch klasach starszych i diakonach, i dlatego odnosi się do tych jako wodzów, ubiegających się o władzę i panujących nad drugimi. Jeżeli otrędownością szata jest lniana, to reprezentuje ich ubieganie się za władzą i panowanie nad nowymi stworzeniami pod względami dotyczącymi się nowych stworzeń, albo w użyciu swego stanowiska jako nauczyciele błędu (trąd na osnowie), albo jako skaziciele zarządzeń (trąd na wątku) dla usługiwania nowym stworzeniom. Jeżeli szata zarażona trądem jest wełniana (sukniana) to reprezentuje ich ubieganie się za władzą i panowanie nad usprawiedliwionymi pod względami dotyczącymi się usprawiedliwienia, czy to w używaniu swego stanowiska jako nauczyciele błędu (trąd na osnowie), czy też jako skaziciele zarządzeń (trąd na wątku) dla usługiwania usprawie-

dliwionym. Jeżeli otrędownością szata jest skórzana, lub zrobiona z skóry, to ona reprezentuje ich ubieganie się za władzą i panowanie nad światem w sprawach dotyczących się świata, czy to w używaniu władz ich stanowiska jako nauczyciele błędu (trąd na skórze, w. 48), czy też jako skaziciele zarządzeń (trąd na rzeczy urobionej z skóry w. 48) dla służenia światu. Z tego widzimy, że każdy gatunek osób, jakim oni mogą służyć - nowym stworzeniom, usprawiedliwionym i światu - i każdy gatunek służby, jaki oni mogą wykonać - w nauczaniu i zarządzeniu - jest podany w figurach w. 47, 48. Każdy gatunek uzurpacji, jaki oni mogą popełnić - chwytania za władzą i panowania jako jawne bliźnięta Szatańskie - jest podany w w. 49.

(33) W w. 49 są określone znaki trądu w szacie. Jeżeli zaraza w szacie byłaby zielonawa albo czerwonawa, to w szacie jest zaraza trądu. Te dwa kolory, zielony i czerwony, reprezentują te dwie formy uzurpacji, które stanowią nieczystość Wielkiego Grona w wodzach. Zielony kolor najpierw tu wymieniony i w 3Moj. 14: 37, przedstawia pierwszą formę uzurpacji u wodzów, tj. chwytanie za władzą, jako formę ich nieczystości Wielkiego Grona, natomiast czerwony kolor, jako drugi wymieniony, przedstawia panowanie, tj., drugą formę uzurpacji u wodzów, jako formę nieczystości Wielkiego Grona. Wodzowie mają pewne władze w swoich stanowiskach. Przeto miejscowi starsi mają te urzędowe władze do tych usług, które, zgodnie ze słowem Bożym, zbór im uchwali, odnośnie nauczania, zbijania, strofowania, instrukcji w sprawiedliwości (2 Tym. 3: 16, 17) i pocieszania (Do Rzym. 15: 4) w zebraniach i poza zebraniemi zborowymi. Oni mogą także na zaproszenie służyć innym zborom. Starsi powszechni mają te urzędowe władze do tych usług, które Pan, zgodnie ze Swoim Słowem, daje im w którymkolwiek, lub poza którymkolwiek zborom, gdzie oni są zaproszeni przez te zbory, aby służyć pod tymi samymi pięcioma względami. Wykonywanie tych usług zgodnie z Duchem, Słowem i opatrnościami Pańskimi jest ich przywilejem. Ale szatan wciąż stara się pobudzać ich, aby stali się jakimiś wielkimi, z więcej władzami niż Pan im wyznaczył jako władze ich stanowiska. I na nieszczęście udało mu się spowodować, aby wielu powstało (Dz. Ap. 20: 30), i chwyciło za nią i dzierżyło więcej władz niż Pan im dał. Szatan szczególnie celuje do starszych i stara się pobudzać ich do pychy. Nasz Pastor pewnego razu powiedział, że według jego obserwacji 95% wodzów, którzy odpadli, to odpadli przez pychę. W każdym wypadku, odnośnie wodzów z Wielkiego Grona, oni zawinili chwytaniem za władzą i panowaniem. Gdy się przyjrzemy im, jednemu po drugim, to zobaczymy, iż tak jest. Od pierwszego do ostatniego oni chcą więcej niż Pan im daje; a przeto w pokusie szatańskiej oni chwytają za władzą i panują nad dziedzictwem Bożym, co powoduje ich upadek w nielaskę Bożą.

ZARAŻENIE WŁADZ URZĘDOWYCH

(34) Można zauważyć, że słowa: szata, skóra, cokolwiek urobione z skóry, osnowa i wątek, w w. 49 reprezentują te same rzeczy, jakie podaliśmy w parag. 4. Więc nie potrzebujemy powtarzać tutaj tych szczegółów. Lecz byłoby dobrze, gdybyśmy zauważyli, jak dalece wodzowie Lewiccy skazili swoje urzędowe władze. J. F. Rutherford skaził prawie każdy zarys Prawd o wysokim powołaniu; i zanim on skończy swój bieg, to on uczyni to samo z każdym ich zarysem. Jego prawe oko będzie zupełnie zaćmione. O ile wiemy, to on nie używa więcej ani jednego z zarządzeń na wykonanie pracy Pańskiej, danych nam od Pana przez onego Sługę. Jego szata otrędownością całkowicie. To samo jest prawdą o innych wodzach Wielkiego Grona, np. H. J. Shearn,

Wm. Crawford, Jesse Hemery, Carl Olsen, Menta Sturgeon, F. H. Robinson, I. F. Hoskins, W. F. Hudgings, W. E. Van Amburgh, A. H. MacMillan, E. G. Bolger, itd. itd. Ich postępowanie okazało się mizernie niekorzystnym. Za trochę wyższości, za trochę honoru od ludzi, za trochę błyszczenia przedniejszością, oni utracili przywileje służby w wysokim powołaniu! Co za brak rozsądku! Jaki niezdrowy rozsądek, i jak niebezpieczne jest postępowanie takich! "Pan dał im pragnienie ich serca, lecz zesłał suchoty na dusze ich." Na całych ich szatach, czy to z lnu, czy z sukna, czy ze skóry, czy na czymś urobionym ze skóry, czy w osnowie czy w wątku, zieloność ubiegania się za władzą i czerwoność panowania nad dziedzictwem Bożym jest widoczna. Plagą zarażony, trądem zarażony, jest napisane po ich całej osobie. Nie tylko tacy, którzy po większej części byli powszechnymi starszymi w Kościele, lecz wielu ze starszych miejscowych, chociaż na mniejszej skali, byli pobarwieni tym samym symbolicznym zielonym i czerwonym kolorem w ich szatach - ubieganiem się za władzą i panowaniem.

(35) Zapewne Słowo Pańskie wypełniło się pozafiguralnie - "będzie ukazana kapłanowi." - W. 49. Ci, których przywłaszczanie sobie władzy i panowanie dotyczyło powszechnego Kościoła, byli przyprowadzeni do Jezusa sprawującego przez Swoje specjalne oko usta i rękę. Aleksander Hymeneusz i Filetus (1 Tym. 1: 20; 2 Tym. 2: 17) byli przyprowadzeni do Niego w jego działaniu przez Pawła a Diotrefes (3 Jana 9, 10) do Niego jako sprawującego przez Jana. To jest najwięcej znaczne teraz w Epifanii, kiedy jest właściwy czas na czynność z Wielkim Gronem jako takim, jako z całością w jego 60 podziałach, aby otrędowniały szaty tych wodzów Wielkiego Grona, tak powszechnych jak i miejscowych, były przyniesione do Pana Jezusa, jako działającego z tymi poprzednimi przez posłańca Epifanicznego, popartego przez współkapłanów, a z tymi ostatnimi przez miejscowe zbory. Bardzo wielka część naszego czasu od śmierci naszego Pastora była poświęcona na egzaminowanie takiego ubiegania się za władzą i panowania starszych powszechnych. Wiele z tych, tak, większość z tych egzaminowań (przeглядów) były dokonane w **Teraźniejszej Prawdzie**. Niektóre z nich były uczynione zanim ona była wydawana, lecz ich procesy i skutki po większej części były przedstawione w Epifanicznych czasopismach. Nie tylko było koniecznym, aby te egzaminowania były uczynione publicznie, ponieważ ubieganie się za władzą i panowanie było publiczne, lecz także, ażeby dać kapłaństwu możliwość do współdziałania z Panem przez posłańca Epifanicznego w obejściu się z takimi. Wielu oskarża nas o oszczerstwo za ogłaszanie takich przeглядów czyli egzaminów, lecz my nie jesteśmy oszczercą; ponieważ przewinięcia będąc publiczne, muszą być publicznie strofowane, nie tylko ażeby uzdolnić kapłaństwo w ciele do współdziałania w tej sprawie, ale także ażeby zabezpieczyć braci przed zarazą, od trędownatej szaty. Postąpienie Pańskie w tej sprawie jest najlepsze, i w końcu będzie uznane przez wszystkich godnych życia jako takie. Wyrażenie, "będzie ukazana kapłanowi", także znaczy, że którykolwiek kapłan, lub Młodociany św. widząc wypadki prawdziwego przywłaszczania władzy, szczególnie w starszym powszechnym, powinien zwrócić na nią uwagę Jezusowi w Jego działaniu w tych sprawach przez Swoje oko, usta i rękę w takich wypadkach. Oni nie powinni tego uważać za obmawianie.

(36) W. 50 omawia figuralne egzaminowanie i zaniknięcie szaty przez siedem dni. Można zauważyć, że w egzaminowaniu figuralnej szaty, w żadnym wypad-

ku wyrok nie był ogłoszony po pierwszym egzaminowaniu, jak to było uczynione w skrajnych wypadkach z trądem w osobie. To było uczynione celowo, ponieważ w figurze nie było danych żadnych objawów, któreby na pierwsze egzaminowanie zasługiwały na kompletny wyrok. Pod względami wymienionymi w tym paragrafie pozafigura jest interesującą i wiele znaczącą. W wypadkach przywłaszczania władzy i panowania egzaminowanie musi być uczynione albo przez Arcykapłana, działającego przez Swoje oko, usta i rękę, gdy przywłaszczenie władzy i panowanie jest uczynione przez powszechnego starszego, albo przez zbór, gdy przywłaszczenie władzy i panowanie jest uczynione przez miejscowego starszego, lub diakona. To jest obowiązek, którego nie trzeba się wzbraniać, ponieważ gdziekolwiek jest przywłaszczanie władzy i panowanie, to Szatan ma specjalne zamiary: odnośnie powszechnego Kościoła, jeżeli winny jest starszym powszechnym, lub odnośnie miejscowego zboru, jeżeli winowajcą jest miejscowy starszy, lub diakon. Trzeba zająć się odważnie sprawą, jak nasz Pastor radził w Strażnicy z 1 listopada, 1916 r., w artykule o Godzinie Pokuszenia. Lecz z widocznych powodów unikać się ma wydawania nagłego wyroku ("zamknie... przez siedem dni"). Z natury rzeczy z winowajcą trzeba się zająć przez badanie i ograniczenie (zamknięcie), ażeby sprawa mogła być właściwie zadecydowana. Gdyby za wczesny wyrok był wydany, to egzaminujący kapłan nie miałby przekonywujących dowodów do przedstawienia Kościołowi, powszechnemu lub miejscowemu, zależąc od sprawy. Przeto trzeba pozwolić, aby dosyć czasu upłynęło na okazanie się sprawy w jej prawdziwym charakterze. Lecz jeżeli są powody na obawę, że przywłaszczanie władzy i panowanie jest obecne, to egzaminujący kapłan, powszechny lub miejscowy, powinien poddać podejrzanego ograniczeniom przez sprzeciwianie się mu, napominanie, ostrzeganie, ograniczanie go w służbie, itp., którym winny będzie się sprzeciwiał.

(37) Tak jak w figurze kapłan znowu oglądał szatę dnia siódmego (w. 51), tak po dozwoleniu, co zwykle byłoby dostateczną ilością czasu do upłynienia na okazanie się pozafiguralnego trądu, egzaminujący kapłan ma znowu zbadać tę sprawę, ażeby zobaczyć, czy czasem przywłaszczenie władzy i panowanie nie rozwinęło się w używaniu urzędowych władz podejrzanym. Jeżeli w figurze plaga szerzyła się na szacie, albo na osnowie, albo na wątku, albo na skórze, albo na jakiegokolwiek rzeczy z skóry urobionej, to plaga miała być osądzona jako trąd jadowity i szata miała być osądzona nieczystą. (W. 51.) Z figury następująca myśl nasuwa się w pozafigurze: Szerzenie się plagi reprezentuje, że to przywłaszczanie władzy i panowanie powiększyłoby się podczas okresu symbolicznego ograniczenia, co mogłoby być pod kilku względami, tj., przez popełnienie więcej takich czynów przywłaszczania władzy i panowania, jakie w pierw stały się powodem podejrzenia symbolicznej szaty o trąd, lub szerzenie się takich czynów w różne kierunki, lub przez kombinację obydwóch. Np., postępowanie J. F. R.'a w 1917 r. składało się z tych dwóch rzeczy i z kombinacji obydwóch, i to w wielu kierunkach. Z pomiędzy takich wypadków możnaby przytoczyć jego spiskowanie, ażeby dostać wykonawcze i dyrektorskie władze w Towarzystwie, a po otrzymaniu ich starał się otrzymać władze zwierzchnictwa nad Zarządem w rozmaite sposoby, nawet do stopnia wyłączenia większości jego członków wbrew prawu ludzkiemu i Boskiemu. To szerzenie się mogłoby także stać się w formie przywłaszczania władz nauczania (na osnowie) względem nowych stworzeń (szata lniana), lub względem usprawiedliwionych (szata wełniana), lub wzglę-

dem świata we władzach nauczania (na skórze), lub w władzach zarządzania (na czymkolwiek skórzanym). Więc ono może okazać się rozmaicie.

BEZBOŻNA AMBICJA POWODUJE JADOWITOŚĆ

(38) W figurze (w. 51) taka plaga w szacie jest nazwana trądem **jadowitym**. Ta szczególna nazwa była jej dana, ponieważ ona określa charakter pozafiguralnego trądu. Jadowitość jest tu użyta w znaczeniu niepokoju, frasunku, jaki bezbożna ambicja, chwytność za władzę i panowanie nad dziedzictwem Bożym sprawia swoim ofiarom. Ich knujące usposobienie nie daje im pokoju, lecz pobudza ich do rozmaitych zajadłości. Ilustrację tego podamy znowu przez J. F. R.'a. On frasował się, aby uczynić dodatnie prawa. Te będąc uczynione, on się frasował urządzeniem szczegółów głosowania na zebraniu akcjonariuszy, aby one przeszły, frasował się gdy komitet uchwał odwlekał ze sprawozdaniem z nich do tego stopnia, że on się wściбіł do pokoju, gdzie komitet miał zebranie, oburzył się tak dalece, że w swym rozdrażnieniu groził im wydaniem sprawozdania z tych dodatknych praw bez poprawek do nich, frasował się dać je pod głosy akcjonariuszom zgromadzonym, frasował się dać je Zarządowi pod głosy, spiesząc specjalne zebranie Zarządu, aby je wpisać w protokół Zarządu, frasował się wtedy, aby dostać władze nad Zarządem, frasował się wtrąceniem się w sytuację w Anglii, popełnił wiele pomyłek w tej sprawie i w sprawie Zarządu swoją zajadłością, oczernił naszą pracę brytyjską, gryzł się, aby otrzymać nieprawą opinię o rzekomych wolnych miejscach w Zarządzie, gryzł się tak dalece, aż wyrzucił większość z Zarządu i wrzucił ten cały spór na Kościół, frasował się ażeby wydać VII tom bez wiedzy i zezwolenia Zarządu, wgryzł się do napisania Przesiewania Żniwa, podczas gdy my działaliśmy jako pośrednik między nim, a większością Zarządu, zafrasował się do tego stopnia, że zaczął polityczną kampanię, aby oczernić większość z Zarządu i nas, a aby on mógł być wybrany. Co więcej mamy powiedzieć o jego jadowitym postępowaniu w tej wielkiej kampanii, kwestii militarnej, sprawie kupowaniu obligacji (bondów) państwowych, w przygotowywaniu na wydanie 2, 000, 000 kopii VII-go tomu, gdy był w więzieniu, a przez to biorąc sobie władze ponad działający komitet wykonawczy, który przeszkodził mu w tym czynie przywłaszczenia sobie władzy prawie na czas, ażeby nie dopuścić Państwu uderzyć znowu na Towarzystwo, w sprawozdaniu, ażeby dodatnie prawa były uchwalone wbrew prawu o wyborach urzędników i dyrektorów, w pierw na 3 lata i 10 miesięcy, a potem na 3 lata, itd., itd., itd.? Na pewno **frasowanie się** jest bardzo stosownie określające wyrażenie na nieczyste użycie urzędowych władz w przywłaszczeniu władzy i panowaniu w tym wypadku. I to samo w zasadzie stosuje się w wypadkach innych, jak np. H. J. Shearn, Wm. Crawford, Jesse Hemery, Isaac Hoskins, itd., itd., itd. Rozumie się, w takich wypadkach egzaminujący kapłan musiał ogłosić tę nieczystość (zaraza nieczysta jest, w. 51) i musi tak samo ogłosić w podobnych wypadkach, gdy kiedykolwiek mają te same zasadnicze cechy.

(39) W. 52 oznajmia nam, co badający kapłan miał w figurze uczynić z taką szatą - ona musiała być spalona. Bez względu na to czy szata była lniana, wełniana, czy ze skóry, lub czy zaraza znajdowała się w osnowie, czy w wątku tej lnianej, lub wełnianej szaty, czy w skórze, czy w rzeczy zrobionej ze skóry - ona musiała być spalona. Co to figuruje? Nadużyte władze urzędowe muszą być odebrane winowajcy one muszą przestać istnieć o ile się go tyczy. Zobaczmy jak to się staje najpierw w wypadku uzurpacji starszych powszech-

nych, a potem starszych miejscowych. W wypadku starszych powszechnych Jezus to czyni i ogłasza ten fakt przez Swoje ustne narzędzie, co możemy widzieć z wypadku Diotrefesa. (3 Jana 9, 10.) W Epifanii Jezus to czynił i ogłaszał przez posłańca Epifanicznego. Jak są odebrane te władze urzędowe? Przez odprawienie winowajcy z członkostwa Maluczkiego Stadka, przez co dana osoba traci swój urząd powszechnego starszego w Maluczkiem Stadku; bo przecież starszy powszechny, który traci członkostwo w Maluczkiem Stadku, traci stanowisko powszechnego starszego w Maluczkiem Stadku, gdyż, aby być na takim stanowisku, trzeba być członkiem tej grupy, podobnie, gdy ktoś traci obywatelstwo w jakimś kraju, to zarazem traci jakikolwiek urząd zajmował w tym kraju. Takie odprawienie nie znaczy mieć utratę stanowiska w handlowej korporacji, jak np., odprawienie J. F. R.'a z Maluczkiego Stadka nie znaczyło utratę przesostwa w Towarzystwie. On dopuścił się uzurpacji przeciw Kościołowi jako starszy powszechny i w swoim stanowisku jako prezes Towarzystwa, lecz utratę jego urzędowych władz, jaką jego ubieganie się za władzą i panowanie spowodowało mu, było to utratą władz, które on miał jako powszechny starszy w Maluczkiem Stadku; ponieważ początkowa nieczystość, jaka charakteryzuje Wielkie Grono, jest nieczystością, która pozbawia osoby członkostwa w Maluczkiem Stadku. Te same zasady stosują się do innych, przywłaszczających sobie władze i panujących uzurpatorów wśród starszych powszechnych w Maluczkiem Stadku. Gdy zbór słusznie ogłosi miejscowego starszego uzurpátorem w ubieganiu się za władzą i panowaniu, to również objawia go, jako odciętego już poprzednio od Maluczkiego Stadka przez naszego Pana, które to odcięcie pozbawia go prawa do jego stanowiska jako miejscowego starszego w Maluczkiem Stadku. Jeżeli cały zbór przyzwala na jego uzurpację władzy i panowanie to przestaje być zbrodnie Maluczkiego Stadka, tak jak grupa, której członkowie byli w ruchu Maluczkiego Stadka, stronniczo popierając przywłaszczającego sobie władzę i panującego powszechnego starszego, staje się grupą, czyli ruchem Wielkiego Grona. "Ogniem spalona będzie." To jest figurą na doszczętne zniszczenie urzędowych władz takich osób. - W. 52.

(40) W w. 47 - 52 mamy określenie trędowatej szaty niepodlegającej wątpliwości. W. 53 - 58 określają wypadki, w których na chwilę istnieje nieco wątpliwości i, jak dochodzi się w jeden albo drugi kierunek do pewności. Jeżeli po zamknięciu na siedem dni kapłan objawia, że zaraza nie rozszerzyła się w szacie, na osnowie, albo na wątku, lub na rzeczy ze skóry (w. 53), kapłan rozkaże, ażeby ją wyprać i potem zamknie ją znowu na siedem dni. (W. 54.) Pozafiguralnie, jeżeli będący kapłan znajdzie, że ubieganie się za władzą nie rozwijało się tak, jak poprzednio, ani też w nowe kierunki, ani też w kombinację ich, ani względem Kościoła (len), ani względem usprawiedliwionych (wełna), w kierunkach uzurpacji nauczania (osnowa), ani w uzurpacjach zarządzenia (wątek), ani względem świata (skóra) w dwóch dopiero co nadmienionych kierunkach (w. 53), to pozafiguralny badający kapłan napomni kapłanów i drugich, ażeby zastosowali do winowajcy wodę Słowa Bożego (Efez. 5: 26) aby go oczyścić z nieczystości jego poprzednich uzurpacji. (W. 54.) Takie uzurpacje same w sobie nie były dosyć skrajne, aby objawić winowajcę, jako uporczywego uzurpátora w ubieganiu się za władzą i panowaniu. Lecz po tym pozafiguralnym upraniu winowajca musi być pozafiguralnie zamknięty (w. 54) na pozafiguralne siedem dni, tj., on musi być powstrzymany, ograniczony w jego urzędowej czynności i nie po-

winno mu się okazywać tyle szacunku, poważania i serdeczności, itp., jak poprzednio. To musi być uczynione przez naszego Arcykapłana przez Jego specjalne oko, usta i rękę, gdy winowajcą jest starszy powszechny, a przez naszego Arcykapłana przez Jego specjalne oko, starszy. Czasami ograniczeniem jest niedopuszczenie winowajcy na pewien czas do żadnej urzędowej czynności. To powinno być czynione, jeżeli zawinienie jest mniej więcej publiczne i przesadne, jako ubezpieczenie wszystkich których to się tyczy. Ze starszym miejscowym to może być uczynione przez nieobranie go przy następnych wyborach, lub przez danie mu mniej ważnych usług jako jego obowiązków.

BRAK SKRUCHY WYCHODZI NA ZGUBĘ

(41) W. 55 opisuje sprawę podejrzaną szaty po wypraniu, która nie pokazuje polepszenia (nie odmieniła ona zaraza barwy swojej, choćby się ona zaraza nie rozszerzyła). W takim wypadku szata ma być zniszczona (spalona ogniem), ponieważ nieczysta jest. Jest to wewnętrzna zaraza bez względu na to czy ów trąd jest widziany z zewnątrz bądź spodniej strony szaty. Po upływie dostatecznej ilości czasu w pozafigurze, po kapłanowym napomnieniu winowajcy, aby się naprawił, jego sprawa ma być znowu egzaminowana. Figuralna szata nie zmieniająca swego koloru z zielonego i czerwonego reprezentuje u winowajcy brak skruchy i odmówienie, aby wyznać zło, a obiecać poprawę. Władze jego urzędu mają być odebrane, chociażby i dalej nie prowadził swoich uzurpacji, a niby nie wykonywał ich w innych kierunkach, ani też skombinował tych dwóch form uzurpacji (nie rozszerzyła). Przez jego brak skruchy, itd., on udowodnia, że władze jego urzędu są skażone nieczystością Wielkiego Grona - chwytnością za władzę i panowaniem - przeto on musi być odprawiony z jego urzędu: władze jego urzędu muszą przestać istnieć. Jeżeli on jest starszym powszechnym, to Jezus go odprawi, tak z Maluczkiego Stadka, jak i z jego stanowiska, i objawi to przez Swoje specjalne usta, czyniące przynależne ogłoszenie. Jeżeli winowajcą jest starszy miejscowy, to Pan Jezus odprawi go z jego miejsca w Maluczkiem Stadku i przez zbor, z jego stanowiska jako starszy miejscowy w tym zborze. ("Ogniem ją spalisz" - w. 55.) W szacie była zaraza wewnętrzna, czy to widziana na zewnątrz, bądź na spodniej stronie jej. Pozafiguralnie bezbożna ambicja znajduje się w sercu takiego (jadowitość wewnętrzna), która wyraziła się w poprzednim chwytności władzy i panowaniu. Z jego braku skruchy jest widoczne, że ona jeszcze istnieje w jego sercu, bezwzględnie, czy on pozwala jej okazać się zewnątrz, tj., publicznie wielu (bądź na zewnątrz), czy wewnątrz, tj. prywatnie kilku (bądź na spodniej). Nieokazanie żalu jest rzeczą, która objawia rzeczywisty kłopot. Br. Shearn jest przykładem tej formy chwytności za władzę i panowania. Po naszym omyciu go wodą Słowa on obiecał naprawę, lecz potem, gdy Wm. Crawford dowiedział się o tym, to go namówił, aby cofnął swoją skruchę, co też uczynił. Przeto te dawne kolory, pozafiguralny zielony i czerwony, ukazały się. Z tej przyczyny władze jego urzędu były mu odebrane (spalone).

(42) W. 56 omawia sprawę upranej otrędowniaczej szaty która traci swoją zieloną i czerwoną barwę, lecz nieco zczerniała po wypraniu i zamknięciu na siedem dni. Zczerniała część miała być wydarta z szaty. To reprezentuje wypadek, w którym władze urzędowe były użyte uzurpacyjnie, lecz, że po upraniu Słowem i dostatecznym ograniczeniu go, oczyścił się częściowo od chwytności władzy (zielona) i panowania (czerwona). Więc winowajca po części opamiętał się i po części przestał

swoje uzurpacje. Co reprezentuje wydarcie zczerniałej części z szaty? To zdaje się reprezentować odjęcie tych rysów służby, w których chwytność władzy i panowanie trwa po części uporczywie. Np., gdyby pielgrzym uzurpował władzę dotyczącą publicznych zebrań, on powinien, chociażby i opamiętał się częściowo, być usunięty na chwilę od dawania publicznych wykładów, chociaż nadal prowadzi zebrania domowe, lub być usunięty od pracy pielgrzymkiej, lecz pozwolić mu wykonywać prace ewangeliczną, lub kolporterską. Jeżeli starszemu miejscowemu daje się sposobność głoszenia wykładów Kościołowi (len), usprawiedliwionym (wełna) i światu (skóra), a on użyje te sposobności, aby przywłaszczać sobie władzę nie należącą do dawania takich wykładów, czyby to w nauce (osnowie), lub zarządzeniu (wątku), chociażby i on częściowo opamiętał się, to powinno odmówić się jemu przywileju głoszenia wykładów i ograniczyć go do prowadzenia bereańskich badań i oświadczeń.

(43) W. 57 omawia szatę, której przyczerniała część była wydarta i w której potem znowu zaraza się ukazała. Ten wypadek reprezentuje urzędowe władze raz nadużyte w bezbożnej ambicji chwytności za władzę i panowania, i pod nieco opamiętnieniem się częściowo cofnięte z nadużycia, a później znowu będące całkowicie nadużyte względem Kościoła (len), usprawiedliwionych (wełna), lub świata (skóra), w nauce (osnowie), lub w zarządzeniu (wątku). Takie wypadki były i bez wątpienia jeszcze będą. Figura wskazuje, co ma się czynić z takimi. W figurze taki wypadek nazywał się trądem szerzącym się. To reprezentuje fakt, że ten, który raz był częściowo uleczony z chwytności za władzę i z panowania, a potem w nie znowu wpada, ma bezbożną ambicję, szerzącą się z jednego czynu chwytności za władzę i panowania do drugiego, że on nie oczyścił się całkowicie i, że nie czując i nie modląc się przeciw temu, on znowu wpadł w to zło. To pokazuje, że władza ubiegania się o władzę i panowanie nie jest tylko słabością, lecz jest sprawą rozmyślności w wielkim stopniu, przeciwko której on niewłaściwie się postawił. Ponadto, to wskazuje, że to zło jest głęboko wkorzone, tak, nawet tak głęboko, iż wymaga, aby jego władze urzędowe były zupełnie zabrane od niego (ogniem to spalisz, na czym by była takowa zaraza). Jak to jest czynione? W wypadku powszechnego starszego Jezus wyłącza go z wysokiego powołania, co naturalnie pozbawia go jego urzędu jako powszechny starszy i wtedy sprawia, aby jego członkostwo w Wielkim Gronie było ogłoszone przez Jego specjalne usta. Tym sposobem, objawienie go jako członka Wielkiego Grona, pokazuje jego utratę jego władz urzędowych jako powszechny starszy. W wypadku z miejscowym starszym, Jezus wyłącza go z Maluczkiego Stadka i sprawia, ażeby to było ogłoszone przez głosowanie zboru, który ogłasza go być winnym chwytności władzy i panowania i tym sposobem pozbawia go jego urzędu jako starszy.

(44) W. 58 podaje nam sprawę szaty, która staje się oczyszczona z zarazy przez upranie w wodzie - oczyszczona z zarazy w lnianym, wełnianym, na osnowie, lub wątku, w skórze, lub rzeczy skórzanej. To wskazywałoby, że ów trąd nie był głęboko wkorzony w szatę i, że po upraniu jej, ona mogła być używana, jak dawniej, zanim została zarażona trądem, tylko trzeba było ją znowu wyprać w wodzie. To reprezentuje sprawę powszechnego miejscowego starszego, który chwycił za władzę i panował nad drugimi, albo względem Stadka (len), usprawiedliwionych (wełna), lub świata (skóra), albo w nauczaniu (osnowie), albo zarządzeniu (wątku). Lecz, gdy woda Słowa była zastosowana do niego, on

rozpoczął swój błąd, żałował, że go uczynił, wyznał go i zaniechał go, bezwzględnie, czy to było przeciw Kościołowi (len), usprawiedliwionych (wełna), lub święta (skóra), albo, czy to było popełnione w nauczaniu (osnowie), czy pod względem zarządzeń (wątek). Jego żal był szczery, gdy sprawił reformację, której nie było potrzeba żałować. Jego zawinięcie przeto było po większej części z nieświadomości, lub z słabości, lub z obydwóch. Więc ono nie doprowadziło do utraty jego urzędowych władz w Kościele powszechnym, jeżeli on był starszym powszechnym, lub w Kościele miejscowym, jeżeli on był starszym miejscowym. W figurze trzeba było szatę drugi raz wyprać w wodzie. To reprezentuje, że takie nadużycie swoich urzędowych władz, chociaż właściwie naprawione, jest dowodem naturalnej słabości ku bezbożnej ambicji, i musi być oczyszczone przez drugie upranie w wodzie, tj., przez Słowo był uczyniony energiczny i pomyślny wysiłek, aby oczyścić charakter ze słabości ku bezbożnej ambicji. W. 59 streszcza ów przedmiot, określony w w. 47 - 58.

TRĄD W DOMU - SEKCIARSTWO

(45) Teraz przystępujemy do badania 3Moj. 14, lecz zboczmy od porządku tam danego, ponieważ myślimy, że możemy lepiej przedstawić nasz przedmiot, jeżeli zbadamy szóstą formę nieczystości Wielkiego Grona, która jest przedstawiona w w. 33 - 48 - trąd w domu - zanim zaczniemy badać oczyszczenie trędowatych ludzi i domów. Bez wątplenia Pan przedstawił oczyszczenie jednostek z Wielkiego Grona w w. 1 - 32, ponieważ w w. 33 - 48 Pan określa trąd w domu. Przez dłuższy czas nie byliśmy pewni, czy zmienić porządek wykładania spraw omawianych w tym rozdziale, czy nie, lecz w końcu zmieniliśmy, ponieważ bracia możliwie lepiej zrozumieją te rzeczy po poprzednich badaniach, czy szóstą formą nieczystości Wielkiego Grona będzie przedstawiona przed badaniem oczyszczenia jednostek i sekt. Pozafigurą osób i czynu w. 33 jest tą samą, jaką zauważyliśmy w 3Moj. 13: 1, jak również mowa tych dwóch wierszy jest tą samą. Przeto nasze poprzednie wyjaśnienie wystarczy. W. 34 - 53 podają instrukcje, które nie tyczą się pobytu Izraela na puszczy, lecz ich mieszkania w ziemi Chananejkiej. (W. 34.) Przyczyna jest widoczna z tego, gdyż Izrael nie budował domów podczas swej podróży po puszczy, lecz wtedy mieszkał w namiotach, i z powodu pozafigury, Pan urządził figurę, aby stosowała się warunkom Izraela, mieszkającego w ziemi Chananejkiej, gdzie oni zwykle mieszkali w **domach**. W tych domach, gdzie trąd był, Bóg zamierzył, aby zobrazować grupy Wielkiego Grona i ich podziały, tj., ich sekciarskie zgromadzenia. Przeto domy chananejkie, zarażone trądem, są użyte, aby przedstawiały sekty Wielkiego Grona; i one sugestionują nam szóstą formę nieczystości Wielkiego Grona - ich sekciarstwo, ich stronnicze popieranie wodzów panujących i chwytających za władzę. Częstośmy w tych kolumnach zwracali uwagę na fakt, że stronnicze popieranie wodzów ubiegających się o władzę jest jednym ze znaków członkostwa w Wielkim Gronie, gdyż tak uzurpacje takich wodzów, jak również stronnicze popieranie tychże, jest rewolucjonizmem przeciw zarządzeniom Pańskim.

(46) Tak jak udowodniliśmy z literalnych ustępów każdą z pięciu form pozafiguralnego trądu, że jest rodzajem nieczystości Wielkiego Grona, tak też chcemy udowodnić to samo o szóstej formie pozafiguralnego trądu literalnymi ustępami. Ps. 107: 11 w ostatniej części tego wiersza jest takim dowodem: "A radą Najwyższego pogardzili." Wskazaliśmy już, że "**rada**" Boska, czyli plan, składa się z różnych serii zarządzeń, którymi On przyprowadza różne klasy do żywota wiecznego. Ten,

co buntuje się przeciwko tym zarządzeniom, tj., usuwa je na bok, a stawia inne w ich miejsce, to gardzi radą Najwyższego, uważa ją za mało znaczącą i nieważną. Jedno z zarządzeń Boskich dla Jego Kościoła jest Jego jedność pod Chrystusem samym. (Ps. 133.1 - 3; Efez. 4: 3 - 7) Stronnicze poparcie wodzów chwytających za władzę jest sekciarstwem przeciwnym tej jedności, (1 Kor. 1: 11 - 13; 3: 1 - 23.) Przeto według Ps. 107: 10, 11, to jest świadectwem nieczystości Wielkiego Grona. Św., Paweł swoim zastosowaniem 1Król. 19: 18 w liście do Rzymian 11: 4, 5, do wybranych Wieku Ewangelii, dał nam wątek do zrozumienia 1Król. 19: 18 z jego łączności, jako stosujący się podczas Epifanii, kiedy mamy te 7, 000 wybranych, którzy zwyciężyli w tym, że nie oddawali czci, ani całowali Baala, wszyscy inni wtedy żyjący mniej więcej zawinili w jednym, lub drugim z tych, **Baal** znaczy **pan** i odnosi się do Szatana jako uzurpatora, chwytającego władzę i pana nad drugimi. Czcic Baala znaczy służyć mu w jego bezprawnym przywłaszczaniu sobie władzy, co jest czynione przez naśladowanie jego przywłaszczania władzy w celu przyprowadzenia ludzi pod kontrolę, a tym sposobem ostatecznie pod kontrolę Szatana. Przeto wszyscy wodzowie, zagrabiający władzę, są czcicielami Baala. Temu wodzowie, przywłaszczający sobie władzę wśród ludu Bożego, są zarażeni nieczystości Wielkiego Grona w formie oddawania czci Baalowi. W starożytnych czasach wierność przyrzekano pocałunkiem, tak jak teraz przyrzeka się ją przez podanie ręki jeden drugiemu. Więc dla kogokolwiek z ludu Bożego, co pocałuje Baala, znaczy stronniczo popierać wodzów zagrabiających władzę w ich oddaniu się sprawie, która aktualnie jest przywłaszczaniem władzy przez Szatana.

(47) Przeto ci z prawdziwego ludu Bożego, co całują Baala, są stronniczymi, sekciarskimi popieraczami wodzów, zagrabiających władzę. Ci więc są zarażeni nieczystością Wielkiego Grona, gdyż żaden z tych 7, 000 nie skłonił kolana Baalowi, ani pocałował go. Dz. Ap. 20: 30 jest jeszcze jednym wierszem, tytującym się myśli, którą tu tłumaczymy - "**aby za sobą pociągnęli uczni.**" Te ustępy wystarczają na dowód, że stronni popieracze wodzów zagrabiających władzę - sekciarzy - są utracuszami koron. Przeto rozumiemy, iż dom w 34 reprezentuje Wielkie Grono jako sektę, lub kombinację sekt. A trądem w takim domu rozumiemy, iż jest stronnicze popieranie wodzów przez sektę, czyli sekciarstwo. Sekciarstwo jest wielkim grzechem; gdyż ono nie działa z poświęcenia się Prawdzie, zarządzeniom Prawdy i duchowi Prawdy, lecz z oddania się stronnictwu. Prawda, jej zarządzenia i jej duch są przez nie zaniechane, lub zwalczane, kiedykolwiek to jest korzystnym dla sekty. Ich aktualnym, chociaż nie słownym hasłem jest: "Moja partia - ja ją popieram, czy ona ma rację czy nie". Przeto oni popierają swoją sektę i wodzów bez względu na to, jak ich sekta, lub wodzowie błędzą. Między ludem w Prawdzie stronnicze poparcie, jakie zwolennicy Towarzystwa dawali "Przewodowi" i "obecnemu zarządowi" w ich okropnych zwinieniach i błędach od roku 1917, jest wzorowym przykładem stronniczości, sekciarstwa, które jest częścią nieczystości Wielkiego Grona. Ta stronniczość jest przynajmniej tak skrajna, jak ta, którą najskrajniejsi rzymsko katolicy oddają papieżowi i ich kościołowi. W jakim znaczeniu można mówić, że Bóg zsyła (tak brzmi w hebrajskim) zarazę pozafiguralnego trądu na taką sektę? W cośkolwiek podobny sposób, jak **zsyła** skutki błędów niegodnym. (2 Tes. 2: 9 - 11.) On wycofuje przeszkody wysiłkom, którymi Szatan stara się uczynić z nich stronników, sekciarzy.

(48) W figurze (w. 35) właściciel domu miał powiedzieć kapłanowi o swej obawie, że jego dom jest zarażony plagą. My rozumiemy, iż właściciel tego domu reprezentuje wodzów sekt Wielkiego Grona; ponieważ sekciarskie poparcie, jakie im jest dawane, przychodzi od tych, co są symbolicznie ich własnością, gdyż ci w pewnym znaczeniu oddają się wodzom. Przeto ci, co całują Baala na pewno należą, do czcicieli Baala. Lecz jak ci właściciele przychodzą do kapłana, w tym wypadku do Pana Jezusa, działającego przez Swoje specjalne oko, usta i rękę, ponieważ to jest sprawa nie miejscowego, lecz powszechnego Kościoła? Albo powiedzieć to konkretnie, jak J. F. R. i jego poddani wodzowie powiedzieli Panu naszemu w Jego działaniu przez Swoje oko, usta i rękę, że symboliczny trąd, tj., nieczystość Wielkiego Grona, zarażała zwolenników Towarzystwa jako sektę? Napewno oni tego nie uczynili słowami, ponieważ oni nie wierzą, że są wodzami sekty, ani, że ich zwolennicy są grupą Wielkiego Grona, ani, że ona jest zarażona nieczystością Wielkiego Grona. Jak to już często mówiliśmy w tych kolumnach, figuralne mowy zwykle znajdują pozafigurę w uczynkach. I pewnie swoimi czynami oni powiedzieli Panu, że Towarzystwo jest sektą, że ich zwolennicy są grupą Wielkiego Grona. Ich rewolucyjne czyny w nauczaniu, zarządzeniach, uzurpacji, panowaniu i sekciarstwie, tak liczne, jakie one są, wołają zagłuszającym głosem, że Towarzystwo jest sektą, że ich zwolennicy są grupą Wielkiego Grona i, że ona jest zarażona nieczystością Wielkiego Grona. A ich zwolennicy, przez swoje stronicznie popieranie ich, dają głośny amen na głośno mówiące czyny ich wodzów. ("Jakoby zaraza trądu zda mi się być w domu moim.") Podobne czyny ze strony wodzów P. B. I., (Straży) Dawn, (Brzasku) Bolgera, B. S. C. (Brytyjskiego Komitetu Badaczy P. Św.), itd., wołają głośno odnośnie ich przynależnych domów, "Jakoby zaraza trądu zda mi się być w domu moim!" To jest jasne i faktyczne.

JEZUS EGZAMINUJĄCYM KAPŁANEM TYCH SEKT

(49) Ponieważ dom, zarażony trądem, reprezentuje sektę Wielkiego Grona, to kapłan, do którego zgłoszono się w figurze, aby egzaminował go, musi reprezentować naszego Pana jako Arcykapłana; a więc ten kapłan musiał być figuralnym arcykapłanem, co okazuje się z słowa **the** (owemu) (w ang. Biblii) przed słowem **kapłanowi** w w. 35. Że Jezus jest zobrazowany w egzaminującym kapłanie, jest widoczne z faktu, że sekta Wielkiego Grona formuje się z utracjuszy koron nie z jednego, lecz wielu zborów, i z niektórych nienależących do żadnego zboru. Ona więc powstała z ruchu, dotyczącego się Kościoła Powszechnego, co znaczy, że egzaminacja tegoż jest rzeczą, którą Arcykapłan się zajmuje, ponieważ miejscowy zbor nie ma jurysdykcji poza swym własnym okręgiem. Przeto, tak wyrażenie **the** czyli **ów** kapłan, jak i natura tej sprawy wskazują, że Jezus jest tym pozafiguralem egzaminującym kapłanem, co znaczy, jak to już było wskazane, że On to czyni przez Swoje specjalne oko, usta i rękę na czasie. Ponieważ nie było żadnych sekt Wielkiego Grona aż dopiero w Epifanii, to z tego wynika, że On wykonuje tyczącą egzaminację przez posłańca Epifanicznego. Z tym zgadzają się fakty Epifanicznych wydarzeń. Rozkaz, aby wypróżnić dom z rzeczy, które jeszcze nie były zarażone trądem (w. 36), figuruje fakt, że nasz Pan wymaga, aby wszystkie rzeczy z nauk i zarządzeń w sekcie Wielkiego Grona, które jeszcze nie są zarażone nieczystością Wielkiego Grona, były odłączone w umyśle z tej sekty, ażeby te mogły być zachowane od zarażenia i ażeby rzeczy znamienne tej sekcie (domowi) mogły być zega-

minowane osobno. Po uczynieniu takiej umysłowej reperacji kapłan ma wtedy zezgaminować daną sektę. To znaczy, że gdy wady faktycznie istnieją, ten pozafiguralem kapłan musi ograniczyć siebie do wyszukiwania wad w jego egzaminacji. To jest jeden z zarzutów, jakie Lewici czynią, na względne postępowanie TERAŹNIEJSZEJ PRAWDY. Oni zarzucają, że ona zajmuje się tylko krytykowaniem i zbijaniem. Chociaż twierdzimy, że większość materiału, ukazującego się w **Teraźniejszej Prawdzie**, jest wykładającą Słowo Boże, a nie krytykującą nieczystość Wielkiego Grona, co też nasi czytelnicy wiedzą, to jednak przyznajemy, o ile się tyczy naszych egzaminacji sekt Wielkiego Grona, że to jest wolą Bożą odnośnie tej sprawy, nawet jak w. 36 uczy. Wśród dotyczących okoliczności wymienianie nauk Prawdy i zarządzeń jej, z którymi się oni zgadzają, byłoby niepotrzebną pracą, gdyż według rozkazu w. 36 te miały być pominięte. Przeto opuszczenie wzmianki o tych znaczy, że one są obecnie w dotyczącej sekcie Wielkiego Grona. Innymi słowy, Bóg chce, ażeby pozafiguralem kapłan zajął się ściśle dotyczącą sprawą, tj., żeby zobaczył, czy tam jest, czy nie jest nieczystość Wielkiego Grona w danej sekcie. Możliwie jednym powodem, dla czego przeciętny Lewita myśli, że TERAŹNIEJSZA PRAWDA zawiera w sobie nic tylko krytykę i "zbijania", jest to, że z wyjątkiem prenumeratom, my wysyłamy członkom każdej grupy te numery tylko, które egzaminują nieczystość ich grupy. Kapłan, wchodząc oglądać ten dom, (w. 36) reprezentuje naszego Pana, zwracającego Swą uwagę, przez swoje oko, na względną sektę Wielkiego Grona. Jest to umysłowym wejściem.

(50) W. 37 określa figuralną egzaminację i znalezienie figuralnego trądu. To reprezentuje, jak Pan Jezus przez Swoje oko wykonuje pozafiguralem egzaminację sekty Wielkiego Grona i znajduje znaki, symptomy, pozafiguralem trądu. Ściany domu, tak jak mury miasta, biblijnie symbolizują władze. Przeto ściany otrędownościanego domu symbolizują władze sekty Wielkiego Grona. Te wklęsłe pręgi po ścianie były jako pręgi pleśni, które dają się zauważyć w wilgotnym, przestarzałym domu. One reprezentują nieczystość Wielkiego Grona, znajdująca się w ich sekcjach. Kolory **zielony** i **czerwony**, jak to zauważyliśmy w naszym badaniu 3Moj. 13: 49, reprezentują chwytność za władzą i panowanie względnie - zła, które są zawsze obecne w nieoczyszczonych sekcjach Wielkiego Grona; ponieważ ich wodzowie w ich bezbożnej ambicji (Dz. Ap. 20: 30) zawsze zawinią tym sposobem, a ich zwolennicy popierają ich w tym. A jest to zwłaszcza, chociaż nie wyłącznie, popieranie przez ich zwolenników w ich chwytności za władzą i panowaniu, które jest zobrazowane przez zielony i czerwony kolor pręgów dołkowatych. Te pręgi, będący głębszy niż skóra, reprezentuje rozmyślność w stronicznym popieraniu chwytności za władzą i panowania. Wyjście kapłana z domu (w. 38) reprezentuje naszego Pana, zwracając Swoją uwagę przez Swoje oko wówczas w inny kierunek precz od egzaminacji po dostatecznym przeprowadzeniu jej w celu zamierzonym, a przed Jego ograniczeniem danej sekty. Jego czynienie tego jest zobrazowane w zamknięciu domu przez kapłana. On to wykonuje przez ograniczenie czynności i przywilejów danej sekty, zwykle przez nieprzyjemne doświadczenia, np., Towarzystwo doświadczyło tego przez nasze wyjawienia ich wodzów w r. 1917, P. B. I. przez nasze wyjawienia w r. 1918 i 1919 ich niedawnej przeszłości, itp. Te siedem dni mają to samo pozafiguralem znaczenie, co te, któreśmy poprzednio pokazali w tym

artykule - tj., wpływ dostatecznej ilości czasu, aby pozwolić na dalsze rozwinięcie się danej nieczystości, co jest rozsądną rzeczą.

(51) Kapłan wracając i egzaminując dom (w. 39) po siedmiu dniach reprezentuje naszego Pana zwracającego ponownie Swoją uwagę przez Swoje oko na dotyczącą sektę Wielkiego Grona i ponownie egzaminującego jej sekciarskie władze (ściany). W figurze, jeżeli zaraza, podczas tych siedmiu dni rozszerzyła się po ścianach (w. 39), to kapłan musiał rozkazać aby, wylamać te kamienie, na których zaraza była i wyrzucić je precz za miasto na miejsce nieczyste. Rozszerzenie się zarazy reprezentuje powiększenie się przywłaszczania sobie władzy i panowania w nauczaniu i zarządzaniu. Gdy to się stanie, to pozafiguralny Arcykapłan przez Swoje oko, usta i rękę rozkazuje, aby te symboliczne kamienie - tj. wodzowie przywłaszczający władze i panujący (1 Piotra 2: 5) były wyłączone i wyrzucone z pomiędzy ludu Pańskiego (miasta) jako źli (nieczyste miejsce). Kilka przykładów wyjaśni to. Gdy nieczystość Towarzystwa przez popieranie rewolucjonizmu J. F. R.'a w nauce i zarządzeniach stała się bardzo jawną, po poprzednich egzaminacjach, to nasz Pan przez TERAŹNIEJSZĄ PRAWDE posłał słowo do zarządu Towarzystwa, aby go pozbawił wszystkich jego urzędowych władz. Innymi razy On posłał im słowo, aby wyłączyli i wyrzucili jego nieprawych dyrektorów z pomiędzy ludu Bożego, jako złych ludzi. Podobne rzeczy były uczynione z P. B. I. Olsonitami, Adama Rutherfordami, itd., itd., itd. Proch na ścianach wszędy w około (. 41) symbolizuje fałszywe nauki i zarządzenia sekt Wielkiego Grona. Skrobanie prochu ze ścian i zebranie go reprezentuje zebranie razem i zbijanie błędnych nauk i zarządzeń sekt Lewickich przez TERAŹNIEJSZĄ PRAWDE. To było uczynione w artykułach, dających przeglądy ich nauk i egzaminujących je, np., Przegląd Olsonizmu; Przegląd Chronologii P. B. I.; Poglądy i Przeglądy; Oto Oblubieniec, Przegląd; artykuły o Zaćmieniu Prawego Oka; Przegląd Poglądu Riemerizmu na Nowe Stworzenie; Przegląd Bolgerizmu; Przegląd Bricke'rizmu, itd., itd., itd. Z pewnością dobre oskrobanie stosownego symbolicznego prochu odbyło się! Ten był wyrzucony przez symboliczne miasto w miejsce nieczyste - wyrzucone z pomiędzy ludu Bożego, jako złe.

(52) Wprawienie innych kamieni (w. 42) na miejsce wyjętych reprezentuje zastąpienie nieczystych nauczycieli czystymi, a potynkowanie innym wapnem na miejsce tego, które było zeszkrobane, znaczy użyć prawdziwych nauk i zarządzeń w miejsce błędnych nauk i zarządzeń. W swoim czasie to będzie uczynione w każdym wypadku, gdzie grupa pozostanie grupą Wielkiego Grona. W. 43 - 45 podają, co miało być uczynione, gdy dom był oczyszczony z trądu, a potem trąd odnowił się w nim i rozszerzył się w domu. To reprezentowałyby, co miało być uczynione z grupą Wielkiego Grona, która się skaziła do niezreformowania po oczyszczeniu się w pewnej mierze. Odnowienie się zarazy i rozszerzenie się jej po domu reprezentuje ponowne skażenie się grupy, tj., że grupa jako taka, lecz nie koniecznie wszystkie jednostki, stała się niemożliwą do oczyszczenia. To mogło tak być tylko wtedy, gdy trąd okazał się być jadowity, tj. nieczystością Wielkiego Grona, nieuleczalną ze zwolenniczego popierania, przywłaszczania władzy i panowania. W. 45 pokazuje, jakim sposobem dom bywa rozwalony. Rozwalenie takiego domu reprezentuje grupę jako taką, będącą zmuszoną aby przestała być grupą Wielkiego Grona. To staje się przez naszego Pana, wyrzucając zupełnie taką grupę zorganizowaną, będącą jako z ruchu Wielkiego Grona. To stało się w wypadku z orygi-

nalnymi pozafiguralnymi Husyjelitami (Sturgenitami), jako z grupą z oryginalnymi pozafiguralnymi Hebronitami (Ritchieitami), jako grupą z oryginalnymi pozafiguralnymi Izaarami (Olsonitami), jako grupą. Podobnie stało się w pewnym znaczeniu z Towarzystwem jako korporacyjną grupą. To stało się w r. 1920, gdy pozafiguralny Booz (Ks. Ruty 4: 9 - 11) "kupił" od redaktorów, dyrektorów i zarządu Towarzystwa wszystkie prawa, jakie mieli w pozafiguralnym Elimelechu (wodzach Wielkiego Grona), w Mahalonie (wodzach wśród wierniejszych usprawiedliwionych), w Chelijonie (wodzach między mniej wiernymi usprawiedliwionymi) w pozafiguralnej Rucie (Młodocianych Św.)

(53) Co to znaczy? Nie znaczy, że Bóg odrzucił pozafiguralnego Elizeusza, tj., dobrych zwolenników Towarzystwa i, że nie są więcej ruchem Wielkiego Grona. Raczej znaczy, że On już od 1920 r. i nadal więcej nie uznaje Towarzystwa, jako korporacji, działającej przez swój zarząd, redaktorów i kierowniczych urzędników, jako zarządzających pracą pozafiguralnego Elizeusza, tj., dobrych zwolenników Towarzystwa. Przeto pracę, którą ta korporacja, jako taką wykonała od r. 1920, Bóg więcej nie uznaje za pracę Wielkiego Grona i Młodocianych Św.; lecz On uznaje właściwą pracę, jako jednostki pozafiguralnego Elizeusza, jako tacy, czynią, jako pracę Wielkiego Grona (i Młodocianych Św.). Praca, jaką ta korporacja jako taką już wykonywała od r. 1920, według jej zorganizowania w jej dyrektorach, redaktorach i kierownikach, jest absolutnie Azazelską, tj., Szatańską, więc w żadnym znaczeniu nie jest pracą Pańską. Kamienie (wodzowie) tacy jak Menta Sturgeon, Karl Olsen i A. I. Ritchie, byli zupełnie wyłączeni z grupy i ruchu, który oni poprzednio kontrolowali. Były dwie rzeczy, które przywiodły do odrzucenia Towarzystwa jako korporacji w jej urzędnikach ich zaparcie się istnienia i służby względem Młodocianych Św. (przedstawione w figurze Ruty) i ich obłuda w otrzymaniu przedłużenia władzy dla dyrektorów i urzędników Towarzystwa od pozafiguralnego Naamana (Giezy obłudnie prosząc o nie i dostając pieniądze i dwie odmienne szaty od Naamana). Rozwalenie drzewa figuralnego domu (w. 45) reprezentuje wyłączenie członków takiej nieczystej grupy Wielkiego Grona z członkostwa w niej jako takiej i z poparcia ich jako wodzów danej grupy jako takiej, lub ich nauk i zarządzeń dopóki oni są nieczyści. Rozwalenie wapna reprezentuje pokonanie złych nauk i zarządzeń takiej grupy, jako takiej. Jako ilustracje takowych możemy przytoczyć nasze ostatnie zbicie Olsonizmu przez które dawniejsi Olsonici porzucili swoją wiarę weń. Zbijanie błędów Towarzystwa w nauce i zarządzeniach po r. 1920 są dalszymi przykładami tego samego. Pismo Św. daje figurę zniszczenia P. B. I. zorganizowanej według obecnego przywileju prawnego (czarteru) (Sędz. 8: 17), które ma nastąpić po pozafiguralnej Wtorej Walce Gedeona. Z w. 44, 45, (w ang. w. 45 brzmi, "On rozwali itd.") zauważyć można, że kapłan wykonuje pracę rozwalania, co figuruje, że to będzie nasz Pan, który dokona dzieła zniszczenia w pozafigurze (przez Swoje oko, usta i rękę). Wyniesienie wszystkich materiałów domu przez kapłana poza miasto reprezentuje wyrzucenie z pomiędzy ludu Bożego tych trzech powyżej wymienionych rzeczy pozafiguralnego domu. Wyrzucenie ich w nieczyste miejsce reprezentuje, że te pozafiguralne rzeczy będą porzucone jako nieczyste przez lud Boży.

(54) W. 46 podaje nam do uwagi kalające skutki stronniczego poparcia sekty Wielkiego Grona na tych, którzy mają łączność z nią. Wejście do zamkniętego domu zarażonego trądem było zabronione w Izraelu i mogło być

tylko dokonane jako rewolucjonizm przeciw Boskim figuralnym zarządzeniom. Stronnicze usposobienie ku temu domowi było okazane, w tym, który wszedł do niego, gdy on był zamknięty. Taki przestępca miał być nieczystym aż do wieczora. Jako wejście w taki dom reprezentuje jego towarzyszenie z taką sektą i znaczy, iż ten, co tak czyni w pozafigurze jest rewolucjonistycznego usposobienia; a ten rewolucjonizm składa się ze stronniczego popierania tej sekty. Takie poparcie czyni daną osobę nieczystą; ponieważ uczynkami sekciarstwa są: gniew, spory, zazdrość, uprzedzenie, stronniczość, nienawiść, prześladowanie i fałszywe przedstawianie wiernych, popieranie niektórych złych, a odrzucanie niektórych dobrych rzeczy z Prawdy i jej zarządzeń. Kiedyś ci przyjaciele poznają te zła jako popełnione przez nich, lecz kapłaństwo już je poznaje. Ta nieczystość mniej więcej pozostanie w nich do końca Epifanii (aż do wieczora). Nie mamy myśleć, że oczyszczenie tych będzie natychmiastowe. O ile się tyczy oczyszczenia, którego dostępują przez krew Barankową (Obj. 7: 14, to będzie natychmiastowe, lecz o ile się tyczy oczyszczenia, jakie otrzymają przez wodę Słowa (4 Moj. 8: 7), to jest sprawa stopniowa, skończona z końcem Epifanii (wieczora).

(55) W. 47 mówi nam o kalających skutkach spania i jedzenia w domu zarażonym trądem. W symbolach biblijnych łóżko reprezentuje czyjaś wiarę, wyznanie. (Ps. 4: 4; 36: 4; 41: 3; 63: 6; Iz. 28: 20.) Spać w symbolicznym łóżku znaczyłoby znaleźć odpoczynek w swej wierze, lub wyznaniu. Spać w trędowatym domu przeto znaczyłoby czuć się swobodnie, odpoczywać w wierzeniach sekty Wielkiego Grona. To znaczyłoby, że dana osoba jest zadowolona z fałszywych nauk i złych praktyk tej nieczystej sekty Wielkiego Grona. Naturalnie takie postępowanie splamiłoby jego zalety (szaty), kaląc je nieczotami i błędami tej sekty. To wymagałoby, dla ich oczyszczenia, aby się obmyć w wodzie Słowa, jak również w krwi Barankowej. Jeść w symbolach biblijnych znaczy przyswajać sobie rzeczy, które są symbolicznie jedzone. (Ps. 22: 26, 29; 78: 24, 25; PnP. 4: 16: 5: 1; Iz. 3: 10 4: 1; 7: 15; 30: 24; 55: 1, 2; 61: 6; 65: 4, 13.) Jeść w domu zarażonym trądem przeto reprezentuje przyjmować fałszywe nauki i złe zarządzenia nieczystej sekty Wielkiego Grona jako swe własne. Takie wierzenie i praktykowanie z konieczności czyni nieczystym takiego symbolicznego jadacza. Jego zalety serca i umysłu stają się nieczystymi, jego doktryny stają się nieczystymi i jego usługi stają się nieczystymi. On staje się nieczystym i to okaże się przez jego usiłowanie, aby ograniczyć postęp Prawdy, a poprzeć sprawy błędu. Przeto jego szaty we wszystkich trzech znaczeniach tego słowa stają się splamione i. ażeby stał się nieczystym, on musi dobrze wyprać te plamy brudu na swych szatach, aż one staną się czystymi.

(56) Od w. 39 do 47 są podane rzeczy, połączone z trądem jadowitym w domu. W. 48 pokazuje, co ma być uczynione z domem nie zarażonym trądem jadowitym. Przyjście kapłana do domu (w w. 48) było po wyjęciu zarażonych kamieni, oskrobaniu ścian, wprawieniu nowych kamieni w ściany na miejsce wyjętych i potynkowaniu innym wapnem. To reprezentuje, że potem, gdy sekta Wielkiego Grona została pozbawiona wodzów zagrabiających władzę i panujących i stronniczego poparcia takowych i dostała lepszych wodzów i właściwe nauki i zarządzenia, to egzaminujący kapłan ma zwrócić na nią swą uwagę w celu egzaminowania. Jeżeli figuralny kapłan znalazł, że ten trąd nie rozszerzył się w domu, to on miał ogłosić go czystym, co przedstawia, że jeżeli po wprawieniu innych kamieni i potynkowaniu wapnem badanie wykaże,

że nie tylko nie było tam powiększenia się stronniczego poparcia zagrabiania władzy, lecz usunięcie złego nastąpiło i prawdziwa reformacja, On, Jezus, ma osądzić sektę Wielkiego Grona za czystą; ponieważ ona została uleczona od swej zarazy pozafiguralnego trądu tyczącego się chwytania władzy i panowania w fałszywych naukach i błędnych zarządzeniach. Większa część reszty tego rozdziału (w. 49 - 53) omawia ceremonie oczyszczenia w wypadku, gdy dom został oczyszczony. Ponieważ ta ceremonia jest nieco spokrewniona z pierwszą częścią oczyszczenia osoby trędowatej (w.1 - 7), przeto egzaminujemy te wiersze razem w jeszcze jednej części obecnego artykułu. Tak zakończyliśmy nasze badanie sześciu form trądu jako figurujące sześć form nieczystości Wielkiego Grona; i w tym badaniu znaleźliśmy bardzo ładne określenie figuralnego i pozafiguralnego trądu, i precudne od Boga natchnione określenie i uznanie epifanicznej kapłańskiej pracy. "Ach święci Pańscy, niezłomny grunt macie dla wiary waszej w danym Bożym Słowie!"

BEREAŃSKIE PYTANIA DO POWYŻSZEGO

(22) Co pokazuje w. 31, że ma być uczynione z podejrzanym? Co miało być uczynione, gdy czarne włosy były w tej zmazie? A co, jeżeli ich nie było i gdy zmaza nie była głębsza niż skóra? Co reprezentował brak czarnych włosów? Głębokość zmazy jak skóra? Zamknięcie na siedem dni? Obejrzenie dnia siódmego? Ogolenie wszystkiego oprócz zmazy? Co kapłan ma uczynić, jeżeli nie znajdzie żadnych niesprzyjających objawów w pozafigurze? Co to pokazuje odnośnie nieważnych pomyłek? Jakie są niektóre przykłady tego? Co wszyscy nienatchnieni kapłani uczynili? Co ma być uczynione z tym błędem?

(23) Z jakiego punktu widzenia jest ta sprawa przedstawiona w w. 35? Co to reprezentuje? Co ma być uczynione w figurze i w pozafigurze w takim wypadku? Cc jest obecne, zobrazowane przez rozszerzającą się zmazę? Co wtedy ma być uczynione? Bez czego? Co w. 37 uczy w figurze i pozafigurze? Przeciw czemu w. 38 i 39 ostrzega w figurze i pozafigurze? Co powoduje piegi? Co one reprezentują? Dlaczego? Jakie było doświadczenie prawie każdego z nas pod tym względem? Co dlatego nie powinno być czynione? Co zawierają w. 40, 41? Co reprezentuje łysina? Łysina przy czole? Co nie ma być uczynione takim w figurze i w pozafigurze? Jakie trzy fakty udowadniają to?

(24) Co w. 42-44 wskazują? Co reprezentowałyby taka blizna? Co to znaczyłoby? Co symbolizowałoby to znaczenie? Co nie znaczyłaby każda blizna na głowie? Jak każda sprawa była rozeznana? Co było wykluczone z powodu łysiny? Oprócz włosów poźółkłych, co samo przez się wystarczało jako dowód trądu? Co w pozafigurze? Jeżeli włosy były obecne, co dowodziłoby, że trąd jest obecny? Co kapłan musiałby uczynić, jeżeli trąd był obecny? Co to reprezentowało? Jeżeli nie było trądu, co kapłan miał uczynić? Co to reprezentuje?

(25) Co jest podane w w. 45, 46? Co miała osoba osądzona za trędowatą najpierw uczynić? Na jakim symbolizmie jest pozafigurze uzasadniona? Jaki on jest? Jak te dwie formy pozafigury są dokonane? Jak rozdarcie szat Elizeusza stosuje się tutaj? Co to podobieństwo dowodzi odnośnie pozafigury trędowatego? Co było drugą rzeczą, którą osądzony o trąd musiał uczynić? Na jakich symbolizmach jest pozafigura uzasadniona? Co jest pozafigurą?

(26) Na jakich symbolach jest pozafigura zakrycia górnej wargi uzasadniona? Jak przytoczone ustępy dowodzą to? Co zakryta warga reprezentuje? Co zakryta górna warga czyni dolnej wardze? Co jest pozafigurą tego? W jaki sposób obrazowa mowa zwykle wypełnia się w pozafigurze? A w jaki nie? Zgodnie z tem, jak możemy się spodziewać, że wołanie, Nieczysty, wypełni się w pozafigurze? Jak ono się wypełnia? Co w tej łączności Wielkie Grono nie mówi słowami? W jaki sposób ono mówi?

(27) Co jest pierwszą rzeczą, którą w. 46 mówi o trędowatym? Jak długo figuralny trąd trwał w trędowatym? Pozafiguralny trędowaty w grzechu? Samolubstwie, światowości, błędzie? Co Wielkie Grono będzie nadal czyniło, póki jest nieczyste? Co oni muszą uczynić kolejno, ażeby się oczyścić? O jakiej drugiej rzeczy mówi w. 46? Co ona reprezentuje? W jakich trzech czynnościach kapłani odmówią społeczności Wielkiemu Gronu? Dlaczego?

(28) Jaka jest ostatnia rzecz, o której mówi w. 43 o osobie osądzonej za trędowatą? Co to dowodzi o trędowatych podczas przebywania Izraela na puszczy? Podczas przebywania w ziemi chananejskiej? Do czego to jest aluzją? Od czego oni zostali od-

cięci? Jak długo? Z kim oni mogli mieć społeczność? Przez co czyści Izraelici byli ostrzegani przeciwko nim? Jakie są pozafigury tych rzeczy? Gdzie mieli iść trędowaci? Co jest pozafigurą tego? Dlaczego oni mają tam iść? Jakiej zachęty nie powinno się dawać Wielkiemu Gronu? Pomijamy kim oni nie mają przebywać? Dopóki co się nie stanie? Za co powinniśmy dziękować Bogu, jaką mieć nadzieję i o co się modlić? Co kapłani uczynią, gdy to przyjdzie? Ze względu na ten widok, co kapłani teraz uczynią?

(29) O czym było nasze poprzednie badanie 3 Moj. 13; 14? O jakich jeszcze trądach jest mowa w tych rozdziałach? Na co jest poświęcone obecne badanie? Dlaczego? W jakim porządku one będą badane? Co pominiemy w tem badaniu? Dlaczego? Dlaczego oczyszczenie trędowatych jest podane pomiędzy przedstawieniem piątej i szóstej formy trądu? Czem zaczniemy nasze obecne badanie?

(30) Jakie trzy rzeczy są biblijnie przedstawione przez szaty? Jak zacytowane ustępy udowadniają każde z tych znaczeń? Dlaczego 3 Moj. 13:47-58 nie używa słowa: szata w pierwszych dwóch znaczeniach? W jakim znaczeniu rozumiemy, że to słowo jest użyte w tym ustępie? Co reprezentowałyby trędowata szata? Jak istnieje ta forma nieczystości Wielkiego Grona? Jak jeszcze ustępy Pisma Św. to dowodzą? Kto jest dobitnym przykładem na dowód tego? W jakich czterech rzeczach objawiło się jego chwytanie władzy? Co te czyni dowodzą? Co słowa Janowe znaczą w obejściu się z nim? W jaki sposób 1 Piotra 5:3, 4 dowodzi to samo? Ostrzegania Naszego Pana w Obj. 2:6, 15? Zdanie Ap. Pawła w 1 Kor. 9:27? Co możemy wnioskować z naszego badania tych ustępów.

SPOSOBY, KTÓREMI DZIAŁA CHWYTANIE WŁADZY

(31) O ilorakich szatach jest mowa w w. 47, 48? Z czym one się równają? Jaki zarzut na pierwszą myśl możnaby uczynić przeciwko temu twierdzeniu? Co usuwa ten zarzut? Z czego mógł być baranek wielkanocny wzięty? Jak ta odpowiedź się słyży takiemu, który jest przyzwyczajony tylko do angielskiego i polskiego języka? Co usuwa tę trudność, pomimo poszczególnych właściwości tych dwóch języków? Z czego mogła być uprzedzona opona pomiędzy oponą lnianą, a oponą ze skór baranich? Jaki wniosek przeto można wyciągnąć zgodnie z symbolami biblijnymi odnośnie trojakiemu materiałowi w naszym tekście? Dlaczego w 3 Moj. 13 nie ma mowy o żadnym materiale, któryby się równał oponie ze skór baranich na czerwono farbowanych? Jak my rozumiemy względem lnianej szaty? Welnianej szaty? Skórzanej szaty? Z czym te względy mają łączność? Co lniane szaty reprezentują? Welniane? Skórzane? Osnowa? Wątek?

(32) Co trąd w szacie reprezentuje? Które dwie klasy mają te władze? Do kogo się odnosi i co reprezentuje trąd w szacie? Jeżeli w lnianej szacie, co on reprezentuje? Pod jakimi dwoma względami? Jeżeli w welnianej, co trąd reprezentuje? Pod jakimi dwoma względami? Jeżeli w skórze, lub w rzeczach z skóry, co on reprezentuje? Pod jakimi dwoma względami? Co więc jest zobrazowane w w. 47, 48? Co jeszcze w w. 48?

(33) Co jest określone w w. 49? Co byłoby znakiem trądu w szacie? Ile form pozafiguralnego trądu reprezentuje zielony i czerwony kolor? Co każdy z nich reprezentuje? Co wodzowie mają? Miejscowi starsi? Starsi Powszechni? Jaki przywilej oni mają? Co Szatan stara się im czynić? Co jemu udało się uczynić wielu? Do kogo Szatan szczególnie celuje? Dlaczego? Co nasz Pastor mówił odnośnie upadku wodzów? Co w każdym wypadku jest prawdą odnośnie wodzów W. Grona? Co jest dowodem tego, co on mówił? Co oni wszyscy chcą? Co więc Szatan czyni z nimi?

(34) Co powinno się zauważyć odnośnie słów, szata, itd. w w. 49? Co będzie dobrze tu zauważyć? O J. P. R.? O kim możnaby to samo powiedzieć? Jakim okazało się być ich postępowanie? W zamian czego oni potracili przywileje służby w Wysokim powołaniu? Co jest właściwym osądzeniem ich postępowania? Co Bóg uczynił im jako zapłatę? Co znajduje się na ich szatach? Co jest napisane na nich? Czyje jeszcze symboliczne szaty są symbolicznie zielone i czerwone?

(35) Co wypełniło się względem tych? Jak to jest uczynione z powszechnymi starszymi przywłaszczającymi sobie władze i panującymi? Podaj kilka ilustracji takowych z czasów apostołskich. Kiedy ta działalność jest szczególnie na czasie? Z kim? Przez kogo w Kościele powszechnym? W kościołach miejscowych? Odkąd poświęcono wiele czasu na tę pracę? W czym przeważnie? Co się stało z badaniami, dokonanymi zanim to czasopismo zaczęło wychodzić? Dlaczego to musiało być uczynione publicznie? Dlaczego i o co oskarżają Redaktora? Z jakiego jeszcze powodu to musi być uczynione publicznie? Jakie postąpienie musi być najlepsze? Jak ono ewentualnie będzie uważane? Co jeszcze znaczą wyrażenie, "będzie ukazana kapłanowi"?

(36) O czym mówi w. 50? Co się nie stało przy pierwszym

zbadaniu szaty zarażonej trądem? Dlaczego to było uczynione? Przez kogo badanie musi być dokonane? Co robi tę różnicę w tem? Dlaczego nie powinno się wzbraniać tego obowiązku? Jak on musi być wykonany? Jaką radę nasz Pastor dał odnośnie obchodzenia się ze starszymi miejscowymi i powszechnymi, którzy przywłaszczają sobie władzę? Czego powinno się unikać? Czego wymaga taka sprawa? Dlaczego? Dlaczego powinno się unikać zawczesnego wyroku? Jaki byłby skutek tego? Co powinno być uczynione, jeżeli są powody na podejrzliwość, że przywłaszczenie władzy i panowanie istnieje?

(37) Co przedstawia czekanie kapłana do dnia siódmego i potem oglądanie szaty? Dlaczego drugie badanie ma być uczynione? Co miało być uczynione, jeżeli zaraza szerzyła się w szacie? Jaka jest pozafigurą tego? Jakimi trzema sposobami może się ta uzurpacja objawić? W jaki sposób pokazuje to postępowanie J. P. R. w r. 1917? Pod jakimi względami? Jakich form mogło nabrać to symboliczne szerzenie?

(38) Jak ta plaga jest nazwana figuralnie? Dlaczego taka nazwa? Jak ona określa dotyczący stan umysłowy? Jak szczegóły frasowania się J. F. R.'a ilustrują to do czasu jego wtórego wybrania na prezesa w r. 1918? Odtąd do czasu wyboru urzędników Towarzystwa i zarządu na 3 lata i 10 miesięcy, itd.? Jak wyrażenie frasowanie określa jego względne czyny? Czyje wypadki zdradzają tego samego ducha frasowania się? Co musi być uczynione we wszystkich takich wypadkach przez egzaminującego kapłana?

(39) Co w. 52 mówi odnośnie takiej szaty? Bez względu na co? Co to figuruje? Przez kogo to bywa wykonane odnośnie starszych powszechnych, przywłaszczających sobie władzę? Czyje postępowanie to pokazuje? Jak Jezus to czyni w Epifanii? W jaki sposób te władze urzędowe są utracone? Jaki akt ilustruje ten fakt? Co takie odprawienie nie znaczą? Jaki przykład to pokazuje? W jaki sposób on przywłaszczał sobie władzę? Dlaczego to miałyby być przypłacone jego członkostwem w Kościele? Do kogo jeszcze stosuje się ta zasada? Jak stosuje się ta zasada do miejscowego starszego, lub diakona przywłaszczającego sobie władzę? Co staje się zborowi, który stronnictwo popiera starszego, lub diakona w przywłaszczaniu sobie władzy? Jakie porównanie to pokazuje? Jaką figurę wypełnia takie odcięcie?

(40) Jaka jest różnica pomiędzy sprawą przedstawioną w w. 47-52, a tą w w. 53-58? Co miało być uczynione, jeżeli po drugim zbadaniu kapłan nie był pewny względem figuralnej szaty? Co to reprezentuje? Jakiego charakteru są dane uzurpacje? Co miało być uczynione po upraniu? Co to znaczą? Jak to musi być uczynione odnośnie powszechnego starszego? Odnośnie miejscowego starszego? W jaki sposób ma się ich ograniczyć czasami? Pod jakimi warunkami? Dlaczego? Jak to może być uczynione względem miejscowego starszego?

(41) Jaki zarys zarażonej szaty jest opisany w w. 55? Co miało być uczynione z taką szatą? Dlaczego? Jak taki trąd jest nazwany? Bez względu na co? Po czym winowajca miał być zezgaminowany? Co to reprezentuje, że kolory się nie zmieniły? Co ma być uczynione takim, gdy zostaną objawieni? Jeżeli winowajca jest starszym powszechnym, kto go odprawi i od czego? Przez kogo on to objawi? Określ szatę z zarazą wewnętrzną? Bez względu na co? Co te wyrażenia "na zwierchniej" bądź "na spodniej" znaczą? Co reprezentuje zaraza (jadowatość) wewnętrzna? Co dowodzi jej dalsze istnienie w sercu? Bez względu na co? Jak br. Shearn okazał tę zasadę? Z jakim rezultatem?

(42) Jaki zarys otrędowacialej szaty jest omawiany w w. 56? Co miało być uczynione ze szerniącą częścią szaty? Co to reprezentuje? Co winowajca uczynił częściowo? Co reprezentuje wydarcie szerniałej części z szaty? Podaj ilustrację odnośnie tej zasady względem pielgrzyma. Względem miejscowego starszego.

(43) Jaki zarys trędowatej szaty jest omawiany w w. 57? Co to reprezentuje? Dlaczego takie zarządzenie jest konieczne? Jak w figurze taka plaga jest nazwana? Co ona reprezentuje? Co to pokazuje pod względem tej wady? Co to ponadto dowodzi względem niej? Co trzeba było w takim wypadku uczynić? Jak to jest uczynione w wypadku ze starszym powszechnym? Co objawienie jego członkostwa w Wielkiem Gronie dowodzi? Jak to jest czynione w sprawie miejscowego starszego?

(44) Co nam podaje w. 58? Co to wskazywałoby odnośnie tego trądu? Pod jakim warunkiem ona mogła znowu być używana? Jakie wypadki ten zarys trędowatej szaty reprezentuje? Co oni najpierw uczynili? Jaki skutek miało na nich omycie Słowem? Jakie przeważnie były ich zawinienia? Co więc nie powinno być utracone w takim wypadku? Co drugie upranie reprezentuje? Co w. 59 czyni?

(45) Co teraz będziemy badali? Co uczynimy względem porządku w 3 Moj. 14? Dlaczego? Dlaczego nasz Pan w pierw podał proces oczyszczania, w w. 1-32? Dlaczego znowu było zadecydowa-

ne aby zmienić porządek badania tych dwóch części 3 Moj. 14? Gdzie rzeczywiście badaliśmy figurę i pozafigurę w. 33? Czego tu więc nie potrzeba czynić? Do czego nie stosują się, a do czego stosują się instrukcje w. 33-53? Dlaczego to było uczynione? Co Bóg zamierzył względem domów zarażonych trądem? Co więc domy zarażone trądem reprezentują? Co one reprezentują odnośnie tych sekt? Na co pod tym względem często zwracano uwagę na tych kolumnach? Dlaczego?

DOWÓD BIBLIJNY ODNOŚNIE CHWYTANIA WŁADZY I PANOWANIA

(46) Co chcemy tutaj uczynić odnośnie szóstej formy trądu z literalnych ustępów? Jak ostatnia część Ps. 107:11 to udowodnia? Jakie jest zarządzenie Boskie względem jedności Kościoła? Jak zacytowane ustępy to udowodniają? Co jest przeciwne tej jedności? Jak zacytowane ustępy to udowodniają? Jakie wnioski przeto wyciągamy? Jak Paweł w liście do Rzym. 11:4, 5 zastosowuje 1 Król. 19:18? Jaki wątek to nam daje odnośnie pozafiguralnych 7,000 w Epifanii? Co reprezentuje oddawanie czci Baalowi? Jak to jest wyjaśnione? Co to dowodzi odnośnie chwytania władzy wśród ludu Bożego? Co całowanie Baala reprezentuje? Jakie fakty wyjaśniają to?

(47) Kto całuje Baala z prawdziwego ludu Bożego? Czem oni są zarażeni? Co nasuwa tę myśl? Co Dz. Ap. 20:30 mówi odnośnie stronnictwa popierania wodzów przywłaszczających sobie władzę? Na co wystarczają tu przytoczone ustępy? Co więc rozumiemy, iż taki dom reprezentuje? Że był zarażony trądem? Dlaczego sekciarstwo jest wielkim grzechem? Jak ono się obchodzi z Prawdą, jej zarządzeniami i jej duchem? Co w rzeczywistości choć nie słownie jest godłem sekciarza? Jaki jest skutek postępowania według takiego godła? Jaki mamy przykład takiego sekciarstwa między ludem Bożym? Jak ono się równa z sekciarstwem najprzesadniejszych rzym. kat.? W jakim znaczeniu można mówić, że Bóg zsyła pozafiguralny trąd w taką sektę?

(48) W figurze co właściciel zarażonego domu miał uczynić? Kogo on reprezentuje? Dlaczego? Kto jest pozafiguralnym kapłanem w takim wypadku? W jaki sposób partyjni wodzowie przychodzą do niego, narzekając odnośnie zarażonego stanu ich domów? W jaki sposób J. P. R. i jego poddani wodzowie tego nie uczynili? Dlaczego nie? Jak oni to uczynili? Co dowodzi, że jest prawdą? Jakie są niektóre szczegóły tego? Jakim sposobem ich zwolennicy mówią amen na ich uczynkowe mowy? Przez kogo podobne rzeczy są mówione uczynkami?

(49) Kto jest egzaminującym kapłanem dla sekty Wielkiego Grona? Dlaczego? Kto więc był egzaminującym figuralnym kapłanem? Co jest dowodem tego? Jaki fakt dowodzi, że Jezus był tym egzaminującym kapłanem? Dlaczego miejscowy zbor nie może być takim egzaminującym kapłanem? Jak dwa argumenty dowodzą, że Jezus jest tym egzaminującym kapłanem? Jak on to czyni? Przed jakim okresem nie było żadnych sekt Wielkiego Grona? Co wynika z tego odnośnie przedmiotu, który badamy? Co zgadza się z tem? Co reprezentuje rozkaz, aby wypróżnić dom? Dlaczego ten rozkaz był dany w figurze i pozafigurze? Co reprezentuje egzaminowanie domu przez kapłana po wypróżnieniu go, odrębnie do rzeczy niesionych? Co to znaczy w pozafigurze? Jak Lewici odnoszą się względem tego zarysu TERAŹNIEJSZEJ PRAWDY? Przeciwnie, co stanowi większość materiału, ukazującego się w TERAŹNIEJSZEJ PRAWDZIE? Dokąd przynajmniej ten zarzut za słuszny? Dlaczego ten zarzut jest niesłuszny? Co dowodzi, że Pan chce, ażeby taką krytykę czynić? Co za niepotrzebną pracę krytykując artykuły opuszczają? Co znaczy opuszczenie wzmianki o dobrych punktach w sektach W. Grona? Co Bóg chce, ażeby było uczynione w tej egzaminacji? Co przyczynia się do myślenia Lewitów, że TERAŹNIEJSZA PRAWDA jest oddana tylko krytykowaniu? Co reprezentuje wejście kapłana w ów dom?

(50) Co określa wiersz 37? Co to reprezentuje? Co ściany

reprezentują? Co ściany trędownego domu reprezentują? Do czego te wkłśłe pręgi były podobne? Co one reprezentują? Co zielony i czerwony kolor reprezentuje? Dlaczego te pozafiguralne zła są obecne w nieoczyszczonych sektach W. Grona? Co przeważnie jest zobrazowane przez te zielone i czerwone pręgi? Co jest zobrazowane przez to, że były głębsze niż powierzchnia ściany? Przez wyjście kapłana z domu? Przez jego zamknięcie domu? Co stanowi to ograniczenie? Co reprezentuje zamknięcie na siedem dni?

(51) Co i sprezentuje wrócenie się kapłana po siedmiu dniach i egzaminowanie ścian domu? Jeżeli plaga rozszerzyła się w tych siedmiu dniach, co kapłan miał uczynić? Co szerzenie się zarazy przedstawia? Co reprezentują kamienie, miasto i nieczyste miejsce? Jak to się zgadza z biblijnym użytkiem? Co w takiej pozafigurze Arcykapłan czyni? Jakie fakty w sprawach Towarzystwa udowodniają to? Wśród jakich jeszcze sekt W. Grona to było uczynione w zasadzie? Co reprezentuje proch tego domu? Oskrobanie go i zebranie prochu? W jakich artykułach to było uczynione? Jakie są tytuły niektórych z tych? Co te przeglądy i egzaminacje uczyniły? Co reprezentuje wyniesienie prochu poza miasto na miejsce nieczyste?

(52) Co reprezentuje wprawienie innych kamieni na miejsce wyjętych? Potykanie innym wapnem na miejsce tego, które było zeszkrobane? W swoim czasie jak dalece to będzie uczynione? Co w. 43-45 pokazują? Co to reprezentuje? Co odnowienie się zarazy reprezentuje? Rozszerzenie się jej po domu? Kiedy tylko taka pozafigura mogła nastąpić? Co w. 45 pokazuje? Co reprezentuje rozwalanie domu? Jak to się staje? W jakich trzech wypadkach to się stało? W jakim znaczeniu to także się stało Towarzystwu? Jak i kiedy?

(53) Co to znaczy negatywnie i pozytywnie? Jaki skutek wynika z tego odnośnie pozafiguralnego Elizeusza. Odnośnie Towarzystwa jako korporacji w jej urzędnikach? Co się stało z pozafiguralnymi kamieniami Sturgenitów, Ritchieitów i Olsonitów? Jakie dwie rzeczy doprowadziły do odrzucenia Towarzystwa jako korporacji w jej urzędnikach? Co reprezentuje rozwalenie belków domu? Wapna? Podaj pewne ilustracje tych rzeczy? Jaką figurę Biblijną mamy odnośnie zniszczenia P. B. I. zorganizowanego według obecnego legalnego przywileju? Kiedy to ma nastąpić? Kto wykonuje tę pracę rozwalania? Co to reprezentuje? Co reprezentuje wyniesienie wszystkich materiałów domu przez kapłana poza miasto i wyrzucenie na miejsce nieczyste?

(54) Co w. 46 mówi nam? Co zdradzało czyjeś wejście do zamkniętego zarażonego domu? Jak długo miał być nieczystym przestępca? Co reprezentuje wejście w taki dom? Jakie były pozafiguralne skutki? Dlaczego? Jaki jest kontrast względem czasu poznania się na tych złach? Jak długo ta nieczystość częściowo pozostanie? Jak długo weźmie oczyszczenie ich krwią Barankową? Oczyszczenie Słowem?

(55) O czym mówi w. 47? Co łóżko symbolicznie reprezentuje? Jak zacytowane ustępy dowodzą to? Co przedstawia spanie w takim łóżku? W trędownym łóżku? Co to znaczy? Jaki skutek miałoby takie zadowolenie? Czegoby wymagało oczyszczenie się z tego? Jakie symboliczne znaczenie ma jedzenie w Biblii? Jak zacytowane ustępy dowodzą to? Co przedstawia jedzenie w trędownym domu? Jakie skutki to będzie miało? Pod jakimi względami? W czym to się okaże? Co staje się z jego szatami? Co on musi z nimi uczynić?

(56) Jaki jest kontrast między myślami w. 39-47, a w. 48? Po czym miał kapłan przyjść do domu? Co to reprezentuje? Co figuralny kapłan miał czynić, jeżeli zauważył, że trąd się nie rozszerzył? Co to reprezentuje negatywnie i pozytywnie? Dlaczego? Co jest omawiane w w. 49-53? Jakie podobieństwo istnieje pomiędzy oczyszczeniem tych wierszy, a tem w w. 1-7? Co więc będzie uczynione z badaniem w. 49-53? Co kończymy teraz? Jakich dwóch rzeczy dowiedzieliśmy się w tem badaniu? Co możemy właściwie zawołać?

PARAGRAFY OPUSzcZONE Z ARTYKUŁU O OŚMIU MAŁYCH CUDOWNYCH DNIACH.

(z ang. P. '22, str. 136.)

JAKIMŚ nie do wytłumaczenia sposobem dwa paragrafy zostały opuszczone z naszego artykułu o Ośmiu Małych Cudownych Dniach w Majowej Prawdzie T. 1930 r., tj. num. 46. Te paragrafy powinny być umieszczone przed trzecim paragrafem w pierwszej szpalcie na str. 40. Uprzejmie prosimy naszych czytelników, aby naznaczyli sobie w num. 46, na str. 40, w 1 - ej szpalcie, tam gdzie trzeci paragraf się zaczyna, że przed tym

paragrafem poniżej podane figury miały być podane jako część tego artykułu, lecz były opuszczone:

Nie uważamy, żeby to było wolą Bożą, abyśmy przedstawili szczegóły, dotyczące się małego szóstego, siódmego i ósmego dnia, ponieważ szósty pozafiguralny dzień dopiero co się zaczął, trwając od lipca 1922 r. do lipca 1923 r. Wskutek tego czas tych dni jest prawie zupełnie w przyszłości; a będąc połączony z ciężkimi próbami, doświad-

czenia tych dni nie mogą być zrozumiałe szczegółowo; ponieważ nasz Pan nigdy nie pozwala nam zrozumieć szczegółów przyszłych wypadków **połączonych z próbami**; gdyż one zawsze przychodzą w niespodziewany sposób. To byłoby więc szkodliwym spekulowaniem, gdyby się chciało zaglądać w takie szczegóły. Z tego powodu podajemy tylko pewne ogólności. Wieczorna uczta paschalna tego czwartku zdaje się reprezentować przywileje z Prawdą i jej usługami, które teraz mamy i które w dalszym ciągu mamy mieć. Jedenastu uczni reprezentuje dobrych Lewitów, po części biorących udział w tych przywilejach. Judasz opuszczając ucztę reprezentuje, Lewitów w Prawdzie chwytających za władzę i możliwie Lewitów Nominalnego Kościoła, chwytających za władzę, zaczynających wykonywać swoje ostatnie zdradzieckie czyny. Jeżeli mamy właściwie zastosowaną tę pozafigurę, to czas śmierci Jezusa równałby się (w małym obrazie) okresowi pomiędzy 1 - 15 majem, 1923 r. Około tego czasu zdaje się, że święci oświeceni Epifanią zupełnie wejdą w stan symbolicznej śmierci - będą odcięci od wszelkiej epifanicznej czynności względem Lewitów w Prawdzie i w nominalnym kościele i względem nominalnego ludu Bożego, jako bluźniercy i buntownicy, i tym sposobem będą zupełnie nieczynni pod względami epifanicznymi odnośnie nich, jakoby całkowicie i kompletnie pokonani, lecz żalowani, czczeni i bronieni przez kilku nieśmiałych przyjacieli. (Ew. Mat. 27: 54 - 61; Marka 15: 39 - 47; 16: 1; Łuk. 23: 47 - 56; Jana 19: 31 - 42.)

ODPOWIEDZI NA PYTANIA

Pytanie: Jak się różni kapłańska społeczność od braterskiej?

Odpowiedź: Kapłańska społeczność składa się z nowych stworzeń, którzy wspólnie widzą w świetle pozafiguralnego świecznika Prawdę na czasie dla kapłańskiej pociechy, wspólne branie udziału w pozafiguralnych chlebach obecności, w prawdach, które wzmacniają nas w każdej dobrej myśli, zdolności, słowie i uczynku w naszej podróży do niebios, ofiarując i cierpiąc wspólnie na pozafiguralnym ołtarzu w pracy kapłańskiej. A więc społeczność kapłańska jest to wspólny udział w oświecających i wzmacniających prawdach, w ofierze i w cierpieniach wysokiego powołania. W tych względach nie mamy społeczności z Wielkim Gronem, Młodocianymi Świętymi i Tymczasowo Usprawiedliwionymi, chociaż wszyscy z nich są naszymi braćmi z różnych punktów zapatrywania. Są niektóre prawdy i działalności, które oni i kapłani mają wspólnie, tj., mniej więcej prawdy z tomów i pracę świadczenia o przyszłym Królestwie i przeciwko niektórym błędom itd. W tych rzeczach mamy z nimi większą lub mniejszą społeczność; lecz nie tak poufałą jak z Kapłanami. Jeżeli ktokolwiek z nich miesza błędy i zło z którąkolwiek z tych rzeczy, Kapłani nie mają mieć społeczności w tym z nimi. Kapłani mogą mieć bardzo mało braterskiej społeczności z członkami Wielkiego Grona, aż ci ostatni oczyszczą się. Ma się rozumieć, że po wpadnięciu w ręce Azazela, Kapłani muszą odciągnąć od nich wszelką braterską pomoc i łaskę aż zostaną oczyszczeni. **P '21, 29.**

Pytanie: Jeżeli kapłańska społeczność, jest wstrzymana, czy mamy rozumieć, że braterska także?

Odpowiedź: Nie, z wyjątkiem jak mamy zastosowane w powyższym pytaniu. **P '21, 29.**

Pytanie: Czy mamy biblijne przykłady na to (tj. na wstrzymywanie braterskiej lub kapłańskiej społeczności)?

Odpowiedź: W czasach biblijnych Wielkie Grono jako takie nie egzystowało. Dlatego w tych czasach było potrzeba Boskiego Objawienia do wykazania, że jakaś jednostka utraciła koronę. Trzy osoby są wspomniane w Biblii, które tak dalece pobiły, że dostały się w ręce Azazela i zostały odcięte od wszelkiej braterskiej pomocy i łaski (1 Kor. 5: 1 - 13; 1 Tym. 1: 20.) Nic nie jest wspomniane odnośnie społeczności względem Hymeneusza i Aleksandra; lecz z wypadku brata z Koryntu było powiedziane braciom ażeby zerwali z nim bratnią społeczność (1 Kor. 5: 9 - 13); i też nie mieli z nimi żadnej społeczności aż się oczyścili. (2 Kor. 2: 6-10.) Prawdopodobnie iż grzech tego rodzaju ganiono nawet u pogan (1 Kor. 5: 1), nie więc dziwnego, że sprawa Prawdy wymagała sroższego obchodzenia się z takowym, aniżeli z przeciętnym członkiem Wielkiego Grona. **P. 1921, 29.**

Pytanie: Gdyby się kto zapytał: "jak możemy wiedzieć, że jesteśmy w Epifanii?" jaka byłaby najlepsza odpowiedź?

Tak jak w czasie od soboty rana aż do wczesnego rana niedzieli (Mat. 27: 62 - 66) kapłani usiłowali uwiecznić swój triumf przez swoją straż przy grobie, tak też od około stycznia, 1924 r. do około stycznia, 1925 r. wodzowie Lewicy będą chcieli uwiecznić zapomnienie o świętych Epifanii specjalnie ograniczającymi czynami i czynnikami; lecz tak jak w figurze, tak też w pozafigurze ich wysiłek w swoim czasie będzie daremny; ponieważ tak jak nasz Pan powrócił dnia trzeciego figuralnego ósmego dnia z większą władzą niż On kiedykolwiek przedtem miał, i tak jak On, zanim ten dzień się skończył, przekonał większość uczniów o Jego chwalebnej przemianie i wielkiej władzy, tak też pomiędzy lipcem, 1924 r. a lipcem, 1925 r. święci Epifanią oświeceni powrócą z o wiele większą władzą niż mieliśmy do tego czasu i krótko po temu przekonamy co raz to większe liczby dobrych Lewitów o Prawdzie i pracy Epifanicznej, i tym sposobem doprowadzimy ich, aby się oczyścili. Uzbrojmy się, umiłowani święci oświeceni Epifanią, na pozafiguralne doświadczenia przed nami tak jak Chrystus uzbroił Siebie na figuralne dotyczące doświadczenia odnoszące się do Niego, które Go miały spotkać, i tak jak on, otrzymamy siłę od Pana na nasze doświadczenia Getsemańskie, przed Sanhedrynem, Piłatem, Praetorium, na drodze do Kalwarii, na Kalwarii i przy grobie Józefa całkiem zapewnieni, że trzeciego pozafiguralnego dnia powrócimy w mocy niemogącej być pokonanej z pozornie niecnie przegranej porażki do pewnego chwalebego zwycięstwa.

Odpowiedź: Niektóre umysły mogą przyjąć jedną odpowiedź jako najlepszą, zaś drugie umysły mogą przyjąć drugą odpowiedź jako najlepszą. Myślimy, że dobra odpowiedź dla niektórych osób byłaby następująca: że Epifania i czas ucisku jest jednym i tym samym okresem, i że od roku 1914 znajdujemy się w ucisku. Innym możemy odpowiedzieć, co Apostoł Paweł pokazuje (2 Tym. 4: 1), że rozłączenie ludu Bożego na Małe Stadko i Wielkie Grono miało odbyć się podczas Epifanii, i że rozdzielenie teraz postępuje. Dla niektórych byłoby znów dobrym argumentem, że "wierny sługa" dokończył dzieła Parouzji (Ezech. 9: 11), i że dlatego od jego śmierci musimy znajdować się w Epifanii, która miała nastąpić po Parouzji. Dla niektórych umysłów praca Elizeusza, Jehu i Hazaela, a także objawienie "złego sługi" i "głupiego i niepożytecznego pasterza", mogą być najlepszymi dowodami, że jesteśmy w Epifanii. Dla niektórych znów, obchodzenie się Najwyższego Kapłana świata z Kozłem Azazela, po zadowoleniu sprawiedliwości przez Jezusa dla wszystkich Jego członków (3 Moj. 16: 20) będzie najlepszym argumentem, że żyjemy w okresie Epifanii. Tak więc znajdują się różne argumenty, które mogą przekonać różne umysły i dać dowód, że jesteśmy w Epifanii - P. 1926, 29.

Pytanie: Ponieważ wejście do Wysokiego Powołania jest już zamknięte, czy Przymierze Sary już zakończyło się? Bo możemy zauważyć, że we figurze Sara umarła zanim nastąpiło wesele Izaaka i Rebeki.

Odpowiedź: Izaak w swoim pokrewieństwie do Sary wyobraża Jezusa i Kościół (Rzym. 9: 7 - 9; Gal 4: 26 - 31); narodzenie Izaaka wyobraża pierwsze zmartwychwstanie. Sara, żyjąc po urodzeniu Izaaka wyobraża, że Przymierze Sary nie ustanie aż po przejściu Chrystusa i Kościoła poza wtórą zasłonę. To by dowodziło, że Przymierze Sary nie miało przestać działać, gdy ostatni z spłodzonych przeszedł do Wysokiego Powołania. Dlatego ono jeszcze egzystuje i będzie egzystować w celu przyprowadzenia Nasienia Obietnicy do zupełnego Narodzenia. Po narodzeniu Izaaka mamy podane o nim inne serie obrazów, podczas gdy Sara pozostawała jeszcze przy życiu. Lecz te obrazy nie przedstawiają wydarzeń poza zasłoną, ale wydarzenia z ziemskiej kariery Jezusa i Kościoła. (Gal. 4: 26 - 31; Żyd. 11: 17 - 19.) A nieco później po śmierci Sary były podane inne serie obrazów, aby ilustrowały inne pozafiguralne poglądy; a między nimi (Moj. 23: 1 - 19; 24: 1 - 67) obraz zaręczyn i wesela Izaaka i Rebeki jest podany jako typ zaręczyn i wesela Jezusa i Kościoła. To pozafiguralne zaręczenie (Ps. 45: 10, 11) zaczęło się w dzień Zielonych świątek R. P. 33, i zakończyło się w jesieni 1914, w czasie spłodzenia ostatniego próbnego członka Chrystusowego, który otrzymał spłodzenie, ślub zaczął się w 1878 i zakończy się kiedy ostatni członek Chrystusowy przejdzie.

dzie poza zasłonę. Gdyby ten fakt, że ślub Izaaka i Rebeki wydarzył się po śmierci Sary, dowodził, że przymierze Sary teraz nie egzystuje, to na tej samej zasadzie równoległości, ten fakt, że ich zaręczyny odbyły się po śmierci Sary, dowodziłyby, że poświęcenie (zaręczyny) Małego Stadka nie wydarzyło się aż po ustaniu Przymierza Sary, a to by znaczyło, że Przymierze ustalo przed Dniem Zielonych świątek R. P. 33. Widzimy zatem, że nie możemy dowodzić, że porządek chronologiczny figur musi zawsze następować w swoich pozafigurach. Oprócz tego, musimy pamiętać, jak powyżej było pokazane, że ta sama osoba nie zawsze przedstawia tą samą osobę lub klasę; ponieważ znajdujemy tu Izaaka samego przedstawiającego w niektórych wypadkach Głowę i Ciało, w innych zaś razach przedstawia on Jezusa samego, a Rebeka jest użyta do przedstawienia Kościoła. Izaak, co najmniej w jednym wypadku, przedstawia Jehowę, (1 Moj. 27: 1 - 28: 6.) Ta sama zasada stosuje się i w innych wypadkach, np.: Abraham w pokrewieństwie ze Sarą i Izaakiem wyobraża Boga, lecz w pokrewieństwie z Lotem wyobraża Małe Stadko; Mojżesz, w powrocie do Egiptu wyobraża Chrystusa, Głowę i Ciało poza zasłoną w czasie Wtórego Przyjścia; w prowadzeniu Izraela do Ziemi Chananejkiej wyobraża Jezusa; w dawaniu prawa Zakonu wyobraża Głowę i Ciało; przy poświęceniu Kapłaństwa wyobraża sam Zakon; a w dwukrotnym uderzeniu skały wyobraża klasę Wtórej śmierci. Te fakty powinny nas nauczać ostrożności przy zastosowywaniu figur. Jest godnym uwagi, że mało z ludu Bożego posiada zdolność do wykazywania i tłumaczenia figur. P'21, 29.

Pytanie: Proszę zharmonizować podania, że lewicy wyobrażają (1) Usprawiedliwionych z wiary, (2) Wielkie Grono i (3) Starożytnych Świętych, Wielkie Grono i Młodocianych Świętych?

Odpowiedź: Badacze Pisma świętego wiedzą, że w "Cieniach Przybytku" jest podane, że lewicy wyobrażają usprawiedliwionych z wiary; w VI tomie Wykładów Pisma św. wyobrażają Starożytnych Świętych, Wielkie Grono itd., a w Strażnicach po roku 1907 wyobrażają Wielkie Grono. Te różne obrazy sprawiają niektórym trudność, bo wygląda, jak by nie były w harmonii jedne z drugimi. Harmonię w tych różnych podaniach można zauważyć, jeżeli Słowo Prawdy dobrze rozberzemy, tak jak nasz brat Russell, z punktu zapatrywania na wiek Ewangelii, wiek tysiąclecia i okres między tymi wiekami. Rozumiemy więc, że te trzy myśli, które brat Russell podał, są właściwe. Wiek Ewangelii ma pozaobrazowych lewitów, usprawiedliwionych z wiary; wiek tysiąclecia a mianowicie jego koniec ma swoich lewitów, to jest Starożytnych Świętych, Wielkie Grono i Młodocianych Świętych; a okres między tymi wiekami, to jest żniwo, a mianowicie okres Epifanii, ma również swoich lewitów, to jest Wielkie Grono. Dlatego też rozumiemy, że te trzy oddziały lewitów harmonizują. Nie musimy tych oddziałów mieszać, lecz zastosować, każdy do swego okresu czasu, wtenczas będą wszystkie myśli w harmonii. Fakt, że obrazowi lewicy wyobrażają trzy różne oddziały na pozafigurę, nie ma być brany wyjątkowo. Takie rzeczy często podaje biblia, jak np. Samson, Jozue itd. są typami na różne rzeczy w pozafigurze. Przez takie używanie jednego typu do wyobrażenia różnych pozaobrazów, Bóg pokazuje przez to Swoją wielką mądrość.

Mówiąc o pozaobrazowych lewitach, możemy sobie spamiętać, że ci lewicy, którzy w czasie Epifanii przychodzą do specjalnej uwagi Kościoła (4 Moj. 8: 9) jak Wielkie Grono, mogą być nazwani lewitami międzywiekowymi. W procesie przesiewania, przez który przechodzą, wykazuje się, że będą podzieleni na osiem klas. Cztery z nich będą równać się czterem familiom Kaatów, to jest Amramitów (pokolenie Amrama przez Mojżesza), lecz nie przez Aarona którego familia stanowiła Kapłanów - (1 Kron. 23: 12 - 17) Izaarytów, Hebronitów i Husyjelitów; dwie z nich stosują się do dwóch familii Merarego; to jest Nahelitów i Musytów; a pozostałe dwie stosują się do dwóch familii Gersona, to jest do Lobni-

tów i Semeitów. (4 Moj. 3: 17 - 21). Podług 4Moj. 7: 9, pozaobrazowi Kaaci nie będą mieli symbolicznych wozów, organizacji, do wykonania ich służby; gdy zaś ci inni pozaobrazowi lewicy w tym przelomowym okresie będą mieli takie organizacje jako ich wozy dla ich służb. (4 Moj. 7: 3 - 8). Oprócz osiem podziałów, w które Wielkie Grono w tym czasie się dostanie, będą znajdować się jeszcze dwa inne podziały między ludem prawdy, to jest Maluczkie Stadko i klasa wtórej Śmierci. Dlatego możemy spodziewać się dziesięć podziałów między ludem Prawdy!

Pytanie: Czy bracia Wielkiego Grona są latoroślami winnej Macicy, czy są odciętymi?

Odpowiedź: Wielkie Grono jako takie nie jest wcale przedstawione w tym obrazie Winnej Macicy i latorośli. Wiemy, że utraciele koron przez cały wiek byli przez Boga liczeni jako zarodki Chrystusa, aż w jesieni 1916 Pan zaczął prowadzić ich od Miejsca świętego na dziedziniec. Z tego samego stanowiska byli oni w winnej Macicy jako latorośle podczas wieku Ewangelii. Dlatego nie są oni tymi latoroślami, które zostały odcięte i spalone. Tymi jest klasa Wtórej Śmierci, których Wtóra Śmierć symbolizowana jest przez ogień i zniszczenie odciętych latorośli (gałęzi).

Dla Ogólnej Wiadomości

Majowa TERAŻNIEJSZA PRAWDA jest dlatego opóźniona ponieważ iż nie było dosyć finansów w czasie jej wydania. Depresja spowodowała tyle bezrobocia i trudności, że daje się to odczuć materialnie w ofiarach.

Dowiedzieliśmy się, że list kłamliwy M. Kostyna, którego wpiery wydał w angielskim piśmie p. Bolgera, tj. Bereańskim Badaczemu Pisma św. w r. 1933, przeciwko nam, a na który odpowiedzieliśmy w TERAŻ. PRAWDZIE z r. 1934, str. 91, w art. zatyt. "Urągania Jeszcze Jednego Członka Wielkiego Niepokutującego Złodzieja", jest rozpowszechniany między braćmi w Polsce przez C. Kasprzykowskiego. Opisanie nas w tym liście jest wierutnym kłamstwem. List ten jest podobny pismu zatyt. "Głos Wolności i Prawdy Num. 3", które było przepełnione kłamstwami i które rozumiemy, iż także je M. Kostyn napisał. Jest przepełnione nienawiścią i zemstą; i taki sam duch okazuje się w tym liście. Na Głos Wolności i Prawdy Nr. 3, odpowiedzieliśmy w TERAŻ. PRAWDZIE z r. 1936, str. 29. Pielgrzym br. A. Woch pisał nam, że C. K. wysłał do różnych braci epifanicznych ten kłamliwy list M. Kostyna z nazwiskiem br. Wocha jako nadawcę na owjcie. Charaktery takie, jak C. K. i M. Kostyn naturalnie posuną się do sprawienia takich nieuczciwych figli. Bracia będą wiedzieli jak oszacować takie postępowanie.

Jest nam bardzo przykro, że musimy zawiadomić naszych umiłowanych Braci w Europie, iż nie będziemy mogli ich odwiedzić w tym roku. Program wydawania dzieł, o których nadmieniliśmy w rocznym sprawozdaniu nie pozwolił nam wyjechać na dłuższą podróż pielgrzymką. Jeśli to będzie wola Bożą, to mamy nadzieję widzieć się z Braćmi następnego roku. Ufamy, że konwencje, które się odbędą w naszej nieobecności będą bardzo obfitym błogosławieństwem. Zapewniamy Braci o naszych modlitwach za nimi i pracy dla nich, jak najlepiej możemy. Niechaj Bóg błogosławi Wszystkim Drogim!

Chociaż niektóre sprawozdania z Wieczerzy Pańskiej już otrzymaliśmy, to jednak wiele jeszcze brakuje. Prosimy o wysłanie takowych, albo do br. Stachowiaka, albo wprost do nas, za co z góry dziękujemy!

Brat C. J. Schmidt odwiedzi braci w Buffalo i Niagara Falls, N. Y. 29 i 30 Maja.

TERAŻNIEJSZA PRAWDA I ZWIASTUN CHRYSZTUSOWEJ EPIFANJI

Niezależne Dwu-miesięczne Religijne Czasopismo
Paul s. L. Johnson, Wydawca i Redaktor

Będąc wolne od sekt, partyj, organizacji i wyznań ludzkich, ale przywiązane do Boga tak jak wyrozumiewa Jego Słowo, to pismo jest wydawane w obronie Prawdy Parousyjnej, udzielonej od Pana przez "onego sługę", jako podstawowej dla wszelkiego dalszego rozwijania się prawdy; w obronie zarządzeń, czarтеру i testamentu, danych od Pana przez "onego sługę", jako obowiązujące korporacje i stowarzyszenia kontrolujące między ludem w Prawdzie; i w celu przedstawienia i obrony rozwijającej się Prawdy Epifanicznej, jako pokarmu na czas słuszny dla ludu Pańskiego z wszystkich klas i grup tak jak Panu podoba się jej udzielać.

Dla bezpieczeństwa zasylać należy pieniądze w Stanach _ Zjednoczonych przekazami Ekspres Kompanji, bankowymi, pocztowymi, czekiem lub listem poleconym.

Przy żądaniu zmiany adresu prosimy nadesłać tak stary jak i nowy adres. To jest bardzo ważne, oszczędzając nam dużo czasu i niepotrzebnej korespondencji. Prosimy podawać zawsze całkowity adres u góry każdego listu. Kopja Terażniejszej Prawdy będzie wysłana darmo proszącym o taką, czy to dla nich lub dla kogo innego, jeżeli ich adresy będą nam wysłane. Terażniejsza Prawda jest wysyłana także ubogim Pańskim na tych samych warunkach jak za czasów naszego Pastora. Potwierdzenie odbioru odnowień lub prenumerat jest czynione przez podanie daty na owjcie następnego numeru, kiedy się prenumerata kończy. Prosimy w pisaniu listów do nas o podanie całości dotyczących spraw w każdym liście, a nie polegając na tem, że będziemy pamiętali szczegóły, przeważnie zamówienia, z poprzednich listów. Roczna prenumerata \$1.00 (5 zł.); pojedyncze kopje 20c (85_ gr.). Finansowe sprawy w Polsce mogą być załatwione z naszym przedstawicielem, W. Stachowiakiem, ul. Kolejowa 44, Poznań, lub przez naszych Pielgrzymów.